

www.humak.fi

Opinnäytetyö

Turun Cheerleadingseura Smash ry: Joukkueenjohtajatoiminnan kehittäminen kasvatuskumppanuuden näkökulmasta

Noora Kosola

Kansalaistoiminnan ja nuorisotyön koulutusohjelma
(210 op)

4/2020

HUMANISTINEN
AMMATTIKORKEAKOULU

TIIVISTELMÄ

Humanistinen ammattikorkeakoulu
Kansalaistoiminnan ja nuorisotyön koulutusohjelma

Tekijä: Noora Kosola

Opinnäytetyön nimi: Turun Cheerleadingseura Smash ry: joukkueenjohtajatoiminnan kehittäminen kasvatuskumppanuuden näkökulmasta

Sivumäärä: 46 ja 7 liitesivua

Työn ohjaaja: Jenny Honka

Työn tilaaja: Turun Cheerleadingseura Smash ry

Tämän opinnäytetyön tarkoituksena oli kehittää urheiluseuran joukkueenjohtajatoimintaa kasvatuskumppanuuden näkökulmasta. Tavoitteena oli luoda malli kasvatuskumppanuuden toteuttamiseksi tilaajan eli Turun Cheerleadingseura Smash ry:n joukkueenjohtajien toiminnassa. Opinnäytetyössä tutkitaan, miksi kasvatuskumppanuus pitää tuoda näkyväksi osaksi seuran toimintaa ja miten joukkueenjohtajat voisivat toteuttaa sitä.

Turun Cheerleadingseura Smash ry on turkulainen kilpacheerleadingiin ja cheertanssiin erikoistunut urheiluseura. Seuran visiona on olla toimintansa laadusta tunnettu urheiluseura, jonka urheilijat menestyvät kansallisella ja kansainvälisellä tasolla. Seurassa toimii 25 joukkuetta joissa urheilee yhteensä noin 700 harrastajaa. Kaikkia seuran joukkueita kannustetaan hankkimaan 1-2 joukkueenjohtajaa. Joukkueenjohtajat valitaan harrastajien huoltajista. Joukkueenjohtajat toimivat valmentajien apuna ja tukena käytännön järjestelyissä sekä hallinnollisissa tehtävissä.

Tässä opinnäytetyössä aineistonkeruun menetelminä käytettiin osallistavaa learning cafeeta, verkkokyselyä ja teemahaastatteluja. Aineistoa kerättiin seuran joukkueenjohtajilta, työntekijöiltä, valmentajilta sekä urheilijoiden vanhemmilta. Haastattelut suoritettiin seuran ulkopuolisille joukkueenjohtajatoimijoille.

Tuloksista käy ilmi, että kasvatuskumppanuus näkyy jonkin verran seuran toiminnassa, vaikka sen toteuttamiselle ei ole ollut auki kirjattua mallia. Tuloksista huokui myös tarve kehittää joukkueenjohtajien toimintaa. Kasvatuskumppanuuden näkyväksi tuominen koettiin tärkeäksi, jotta vanhemmilla olisi entistä paremmat mahdollisuudet päästä osallistumaan seuran toimintaan ja sitä kautta tukea lapsiaan paremmin urheiluharrastuksessa.

Opinnäytetyön tuotoksena syntyi vuosikello joukkueenjohtajille kasvatuskumppanuuden toteuttamiseen. Vuosikello mahdollistaa kasvatuskumppanuuden jalkauttamisen urheiluseuran toiminnassa joukkueenjohtajien avulla.

Asiasanat: kasvatuskumppanuus, urheiluseura, joukkueenjohtaja, vanhemmat, osallistaminen

ABSTRACT

Humak University of Applied Sciences
Degree Programme in Civic Activities and Youth Work, Bachelor's Degree

---

Author: Noora Kosola

Title: Turun Cheerleadingseura Smash ry: developing the activities of team leaders from the perspective of an educational partnership

Number of Pages: 46 and 7 attachment pages

Supervisor: Senior Lecturer Jenny Honka

Subscriber: Turun Cheerleadingseura Smash ry

The purpose of this thesis was to develop the team leadership activities of a sports club from the perspective of an educational partnership. The objective was to create a model for realization an educational partnership in the activities of the team leaders of the Turun Cheerleadingseura Smash ry. The thesis examines why an educational partnership should be made a visible part of the club 's activities and how team leaders could put into practise.

The subscriber of this thesis was a cheerleading club in Turku Finland, titled Turun Cheerleadingseura Smash ry. The vision of the club is to be known for the quality of its activities and whose athletes succeed at the national and international level. The club has 25 teams with a total of about 700 athletes. All teams in the club should have 1-2 team leaders. Team leaders are chosen from the parents of the athletes. Team leaders act as assistance and support to coaches.

The methods used in this thesis were learning cafe, theme interviews and survey. Material was collected from the club's team leaders, employees, coaches and parents of the athletes. Interviews were conducted with team leader actors outside the club.

The results of the study show that the educational partnership is already visible in the activities of the club although there has not yet been a model for implementing it. Promoting the visibility of the educational partnership was seen as important. Educational partnership could give parents better opportunities to participate in the activities of the club and be better support their children in sports.

The product of this thesis was an annual plan for team leaders to implement an educational partnership. The annual plan enables the implementation of an educational partnership in the activities of a sports club with the help of team leaders.

Keywords: educational partnership, sport club, team leader, parents, involve

SISÄLLYS

TIIVISTELMÄ

ABSTRACT

1	JOHDANTO	5
2	TURUN CHEERLEADINGSEURA SMASH RY	7
3	TIETOPERUSTA	10
3.1	Vanhempien tuki lapsen urheiluharrastuksessa	10
3.2	Joukkueenjohtajien toiminta	11
3.3	Kasvatuskumppanuus	13
4	MENETELMÄT	17
4.1	Learning cafe eli oppimiskahvila	17
4.2	Webropol-kysely.....	19
4.3	Haastattelut.....	21
4.4	Aineiston analyysimenetelmät	23
5	TULOKSET JA ANALYSOINTI	25
5.1	Learning cafen tulokset	25
5.2	Webropol-kyselyn tulokset	28
5.3	Teemahaastatteluiden tulokset	35
5.4	Tutkimuksen eettisyys ja luotettavuus.....	38
6	VUOSIKELLO KASVATUSKUMPPANUUDEN TOTEUTTAMISEEN	39
7	LOPUKSI.....	42
	LÄHTEET	45
	LIITTEET	47

1 JOHDANTO

Urheilevaa lasta valmennetaan ja valmentajia koulutetaan, mutta miten huomioimme urheilupolulla etenevien lasten vanhemmat? Urheiluperheiden vanhempia tulisi tukea heidän roolissaan kasvattajina, mennä kolmen koon säännön eli kuskaamisen, kannustamisen ja kuljettamisen tuolle puolen. Vanhempien rooli urheiluseuratoiminnassa on merkittävä ja se pohjautuu vanhempien arvoihin. (Helander 2020.)

Vanhempien osallistumisen parantamiseksi heille pitäisi seuran puolelta tarjota mahdollisuuksia osallistua toimintaa. Vanhempien roolia urheiluseuratoiminnassa pitäisi tehostaa ja tukea. Kasvatuskumppanuuden näkyväksi tuominen osana urheiluseuratoimintaa parantaisi vanhempien mahdollisuutta osallistua toimintaan.

Opinnäytetyössäni selvitän kasvatuskumppanuuden nykytilan seuran toiminnassa ja miten joukkueenjohtajien avulla voitaisiin parantaa kodin ja urheiluseuran välistä yhteistyötä ja luoda toimiva malli kasvatuskumppanuudelle. Tarkoitukseni on luoda malli kasvatuskumppanuuden jalkauttamiseen urheiluseurassa joukkueenjohtajatoiminnan avulla ja samalla kehittää seuran joukkueenjohtajatoimintaa. Malli luodaan, koska sellaista ei tällä hetkellä seurassa ole.

Opinnäytetyöni tilaaja on Turun Cheerleadingseura Smash ry, turkulainen kilpacheerleadingiin ja cheertanssiin erikoistunut urheiluseura. Vuonna 2020 seurassa toimii 23 joukkuetta, yhteensä 47 valmentajaa ja 32 joukkueenjohtajaa. Joukkueenjohtajat toimivat valmentajien apuna ja tukena käytännön järjestelyissä sekä hallinnollisissa tehtävissä. (Turun Cheerleadingseura Smash ry 2020.)

Tutkimuskysymykseni ovat seuraavat:

1. Miksi kasvatuskumppanuus pitää tuoda näkyväksi osaksi seuran toimintaa?
2. Miten joukkueenjohtajat voivat toteuttaa kasvatuskumppanuutta joukkueiden toiminnassa?

Suoritin yhteisöpedagogin syventävän harjoittelun Turun Cheerleadingseura Smashille keväällä 2019. Olen itse toiminut seurassa osa-aikaisena valmennusvastavana ja valmentajana vuodesta 2016 ja päätoimisena valmennuspäällikkönä tammi-kuusta 2020 alkaen. Asemani kautta olen ollut valmiiksi tuttu monelle seuran valmen-

tajalle, joukkueenjohtajalle ja urheilijoiden vanhemmille ja se on edesauttanut tutkimusaineiston keräämistä. Kokemuksestani on myös etua seuran toiminnan nykytilan ja kehittämistarpeiden tunnistamisen kannalta.

Kartoitin kasvatuskumppanuuden lähtötilannetta vanhemmille lähetetyn verkkokyselyn avulla. Ideoin uusia toimintatapoja yhdessä TCS Smashin joukkueenjohtajien, työntekijöiden ja valmentajien kanssa ja syvensin tietämystäni joukkueenjohtajatoimijoiden teemahaastatteluilla.

Seuraavaksi esittelen tilaajan ja tarpeen opinnäytetyölleni. Sen jälkeen avaan opinnäytetyöni keskeisiä käsitteitä tietoperustan muodossa. Kerron käyttämästäni kehittämistyön menetelmistä ja niiden tuloksista. Lopuksi esittelen tuotoksen eli vuosikellon kasvatuskumppanuuden toteuttamiseen joukkueenjohtajien avulla.

2 TURUN CHEERLEADINGSEURA SMASH RY

Tässä luvussa esittelen opinnäytetyön tilaajaorganisaation eli Turun Cheerleadingseura Smash ry:n. Aluksi avaan lyhyesti cheerleadingia lajina ja kerron seuran toiminnasta. Kerron myös joukkueenjohtajien eli Jojojen toiminnasta osana seuraa. Luvun lopuksi kerron kehittämistyön tarpeesta.

Cheerleading ja joukkueenjohtaja toiminta

Cheerleading on vauhdikas ja näyttävä kilpaurheilulaji, jonka harrastus Suomessa on jatkuvassa kasvussa. Lajiin liittyvät akrobaattiset osat sekä intensiivisyys tekevät siitä paitsi teknisesti vaikean, myös yleisölleyllätyksellisen ja viihdyttävän. Cheerleadingille ominaisia piirteitä ovat muun muassa ilma-akrobatia eli pyramidit, nostot sekä korkeat heitot, permantoakrobatia sekä omalle joukkueelle suunnatut kannustushuudot. Vuonna 2019 lajin harrastajia oli Suomessa jo yli 12000, ja jäsenseuroja 56. (Suomen Cheerleadingliitto ry 2020.) Cheerleadingissa on tyypillisesti suuret joukkuekoot, jopa 32 urheilijaa yhdessä joukkueessa. Valmentajia yhdellä joukkueella on tavallisesti 2–4 urheilijoiden lukumäärästä riippuen.

Urheiluvalmentajan työ saattaa olla hyvin laaja-alaista. Laajimmillaan se sisältää seuran ja joukkueen sisällä varainkeruun, valmennuksen, huollon, markkinoinnin, tapahtumien ideoinnin ja järjestelyt. Eli lähes kaiken, mitä joukkue tarvitsee suunnitteluihin ja toteutuksineen. (Heikkilä 2009, 167.) Valmentajan työtaakkaa helpottamaan joukkueisiin valitaan 1-2 joukkueenjohtajaa, yleensä urheilijoiden vanhempien keskuudesta.

Turun Cheerleadingseura Smash ry

Turun Cheerleadingseura Smash ry, lyhennettynä TCS Smash on turkulainen kilpacheerleadingiin ja cheertanssiin erikoistunut urheiluseura, joka on perustettu vuonna 2000. Kilpacheerleadingin ja cheertanssin suosio on nousussa joka vuosi, ja vuonna 2019 seurassa oli noin 650 harrastajaa. Harrastajat ovat nuoria ja aikuisia niin kilpa- kuin harrastetasoilla. (Turun Cheerleadingseura Smash ry 2019.) Seuran visio on, että TCS Smash on toimintansa laadusta tunnettu urheiluseura, jonka urheilijat menestyvät kansallisella ja kansainvälisellä tasolla. Vision rinnalla käytetään slogania:

rakkaudesta lajiin, rakkaudesta seuraan #koskasmash. (Turun Cheerleadingseura Smash ry 2019, 6.)

Turun Cheerleadingseura Smashilla on kolme arvoa, joiden pohjalle kaikki toiminta rakentuu. Seuran arvot ovat laadukkuus, yhteisöllisyys ja kasvatuksellisuus. Avaan arvoa kasvatuksellisuus lisää, koska se liittyy vahvasti opinnäytetyöni aiheeseen. Kasvatuksellisuuden arvon mukaisesti seura haluaa edistää harrastajien kasvua urheilijoiksi ja tukea heidän fyysistä kehitystään sekä henkistä hyvinvointiaan. Toiminnassa korostetaan puhdasta ja rehtiä urheiluhenkeä, jossa vilpillä tai muulla epäurheilijamaisella käytöksellä ei ole sijaa. Lisäksi seuran käytännöt vahvistavat sosiaalisia taitoja, toisten huomioon ottamista, vastuun kantamista sekä hyviä käytöstapoja. (Turun Cheerleadingseura Smash ry 2019, 5.)

Seuran 650 jäsenen valmennuksesta harjoitushallilla toimivissa joukkueissa vastaa noin 60 innokasta valmentajaa ja apuvalmentajaa sekä lähikuntatoiminnan ryhmissä noin 15 ohjaajaa ja apuohjaajaa. Kaikkia seuran joukkueita kannustetaan hankkimaan 1-2 joukkueenjohtajaa. Joukkueenjohtajat valitaan harrastajien huoltajista. Joukkueenjohtajat toimivat vapaaehtoispuhdistajaisesti. (Turun Cheerleadingseura Smash ry 2019, 7.) Joukkueenjohtaja toimii valmentajien apuna ja tukena käytännön järjestelyissä sekä hallinnollisissa tehtävissä. Joukkueenjohtajat ovat tärkeässä asemassa, sillä heidän tuen avulla valmentajilla on mahdollisuus keskittyä paremmin pääasialliseen tehtäväänsä – valmennukseen. (Turun Cheerleadingseura Smash ry 2019, 3.)

Kehittämistyön tarve

Idea opinnäytetyön aiheesta kasvatuskumppanuuden mallin luomiselle osaksi joukkueenjohtajien toimintaa syntyi syksyllä 2019, tehtyänä kehittävän harjoittelun TCS Smashille. Aihetta ideoin yhdessä TCS Smashin huippu-urheilupäällikön kanssa, joka johtaa seuran valmennustoimintaa. Myös joukkueenjohtajien toiminta ja sen kehittäminen kuuluvat hänen työtehtäviinsä. Halusimme toteuttaa opinnäytetyön tukemaan vuoden 2020 valmennuslinjaprojektia. Huippu-urheilupäällikön luomassa valmennuslinjassa on yhtenä tavoitteena tuoda kasvatuskumppanuus näkyväksi osaksi seuran toimintaa vuonna 2020. Kasvatuskumppanuuden näkyväksi tuominen osana joukkueenjohtajatoimintaa mahdollistaa urheilijoiden huoltajille entistä paremmat edelly-

tykset osallistua lapsensa harrastukseen. Samalla saadaan paremmin myös vanhempien ääni kuuluviin. Parhaassa tapauksessa kasvatuskumppanuuden toteutuminen johtaa huoltajien parempaan sitoutumiseen ja näin ollen urheilijoiden nopeampaan kehittymiseen ja kasvuun kodin tuen avulla.

Tarve on siis kehittää urheiluseuran joukkueenjohtajatoimintaa. Opinnäytetyössäni selvitän, miten toiminnan kehittämällä voidaan parantaa vanhempien ja seuran yhteistyötä, ja sen avulla kasvattaa harrastajia liikunnalliseen elämäntapaan entistä tehokkaammin. Opinnäytetyön tavoitteena on luoda malli kasvatuskumppanuuden jatkuttamiseen urheiluseurassa osana joukkueenjohtajien toimintaa. Malli luodaan, koska sellaista ei tällä hetkellä ole seurassa olemassa. Toisena tavoitteena on luoda mallin avulla pysyvä toimintatapa seuraan joukkueenjohtajatoiminnan yhteyteen.

3 TIETOPERUSTA

Tässä luvussa avaan opinnäytetyöni keskeisiä käsitteitä kolmessa alaluvussa. Tietoperustassa käsittelen vanhempien tukea lapsen urheiluharrastuksessa, joukkueenjohtajien toimintaa ja kasvatuskumppanuutta urheiluseuran näkökulmasta. Valitsin juuri nämä käsitteet kehittämistyön teeman mukaisesti.

3.1 Vanhempien tuki lapsen urheiluharrastuksessa

Mitä isä tai äiti ensimmäiseksi kysyy, kun perheen nuori urheilija tulee kisoista kotiin: ”Monesko olit” vai ”Oliko mukavaa”? Vanhemman tehtävä on tuoda lapsen elämään tasapainoa ja mittasuhteita. Positiivisuus pitää yllä toiveikkuutta silloinkin, kun kaikki ei onnistu. Monella vanhemmalla ja valmentajalla voi olla tavoitteena pyrkiä täydellisyteen. Kukapa ei haluaisi olla täydellinen äiti tai valmentaja, useasti kuitenkin riittää, että on läsnä ja helposti lähestyttävä. Vanhempien empaattisuus ja tunnepuolen tuki ovat tärkeitä ominaisuuksia, eikä vanhemmilta odoteta erityisiä taitoja. Silti heidän roolinsa lapsen urheilun tukemisessa on mitä tärkein. (Wuolio 2015.)

Vanhemmat voivat osallistua lapsen urheiluharrastukseen esimerkiksi toimimalla tukijoukkoina, seuraamalla lajia tai organisoimalla itse urheilutoimintaa. Tukijoukkona toiminen tarkoittaa esimerkiksi kyyditsemistä harjoituksiin, leirille ja kilpailuihin, sekä esiintymisten ja kilpailuiden seuraamista paikan päällä. Seurat ympäri Suomen ovat asettaneet tärkeimmäksi tehtäväksi vanhemmille kolmen koon säännön: kuljeta, kustanna ja kannusta. (Nieminen & Räsänen 2000.)

Vanhemmilla tiedetään olevan vaikutusta urheilevan lapsen ja nuoren motivaatioon, koettuun taitavuuteen ja koettuun urheilun iloon. Vanhemmat voivat myös auttaa lasta kohtaamaan ja käsittelemään pettymyksiä ja haastavia tilanteita, joilta tuskin kukaan välttyy. Ihannetilanteessa vanhemmat voisivat osallistua sopivalta etäisyydeltä lapsensa harrastukseen ja osoittaa arvostavansa urheilua. Vanhempi voi tukemalla myös viestiä uskoa lapsensa kykyihin. Lapsi puolestaan tuntee, että vanhemmat tukevat häntä riippumatta siitä, miten hän pärjää. (Wuolio 2015.)

Amerikan olympiakomitea (ks. *Idrottens Karriärövärgångar*) tutki menestyneitä urheilijoita. Yksi menestykseen liittyvä yhteinen piirre liittyi huippu-urheilijoiden van-

hempien asenteisiin. Urheilijat kertoivat, että heidän vanhempansa eivät olleet kiinnostuneita pelkästään mitaleista ja tuloksista. Vanhemmille tärkeintä oli lapsen ilo ja kehittyminen. Vanhemmat veivät lapsensa urheiluharrastuksen piiriin ja antoivat myönteistä palautetta. He eivät osallistuneet aktiivisesti varsinaiseen valmentamiseen tai urheilemiseen. Vanhemmat tukivat lapsiaan käytännön asioissa ja varmistivat taloudelliset mahdollisuudet olla mukana. He vahvistivat lapsen myönteistä asennoitumista ja uskoivat lapsen kykyihin. He kannustivat lapsiaan siihen, että koskaan ei saa antaa periksi. Lapset kokivat saamansa tuen aidoksi välittämiseksi. (Gardin 2020.)

Osallistuva tuki vahvistaa nuoren itsetuntoa ja itseluottamusta, vähentää kilpailuahdistusta ja vahvistaa myös lapsen ja vanhemman keskinäistä suhdetta. Positiivinen suhtautuminen korostaa lapsen omia vahvuuksia ja voimavaroja ja pitää yllä toiveikkautta silloinkin, kun kaikki ei onnistu. (Wuolio 2015.)

TCS Smashissa vanhemmille tarjotaan mahdollisuuksia osallistua lapsen harrastukseen esimerkiksi vanhempainiltojen muodossa. Mukaan joukkueenjohtajatoimintaan ovat myös tervetulleita kaikki vanhemmat. Seuran tapahtumiin vanhemmat pääsevät halutessaan vapaaehtoisiksi työntekijöiksi, jonka kautta he voivat osallistua myös seuran toimintaan.

3.2 Joukkueenjohtajien toiminta

Joukkueenjohtaja on joukkueen keulakuva ja johtaa nimikkeensä mukaisesti joukkuetta, kaikissa muissa kuin valmennuksellisissa asioissa. Hänen täytyy olla selvillä kaikista joukkuetta koskevista asioista. Joukkueenjohtajan tehtävissä korostuu avoin yhteistyökyky seuran toimijoiden, valmentajien ja urheilijoiden sekä etenkin vanhempien kanssa. Yksi joukkueenjohtajan tärkeimmistä ominaisuuksista on positiivinen asenne, joka vaikuttaa myös muiden toimintaan positiivisesti. Kuunteleminen, rehellisyys, oikeudenmukaisuus ja tasapuolisuus kaikkia kohtaan ovat myös tärkeitä ominaisuuksia, jotta yhteistyö seuran ja urheilijoihin sekä vanhempiin sujuisi mahdollisimman mutkattomasti. Joukkueenjohtajan tulisi olla luottamuksen arvoinen. (Palloliitto ry 2019.)

Joukkueenjohtaja on valmentajien ohella joukkueen tärkeä yhteydenpitäjä, sillä hän toimii linkkinä seuran ja joukkueen välillä hallinnollisten ja taloudellisten asioiden

hoidossa. Jotta yhteys pelaisi hyvin, täytyy osapuolten välillä vallita hyvät keskustelu- ja vuorovaikutussuhteet. Yhteydenpito tapahtuu suorilla kontakteilla seuran taloudesta ja hallinnosta vastaavien henkilöiden kanssa. Vuorovaikutusta syntyy myös seuran virallisissa tapaamisissa, joissa joukkueista on edustus, esimerkiksi joukkueenjohtajien kokouksissa. (Suomen Jääkiekkoliitto 2010.)

Joukkueenjohtajan rooli on kahdensuuntainen siten, että hän on myös seuran edustaja joukkueeseen päin. Joukkueenjohtajan on huolehdittava, että joukkue noudattaa toiminnassaan seuran toimintaperiaatteita ja yhteisesti sovittua linjaa yhtenä osana seurakokonaisuutta. Seuran toimintamuotojen kehittäminen edellyttää rakentavaa keskustelua kaikkia koskevista yhteisistä periaatteista, ja joukkueenjohtaja onkin avainasemassa kuljettaessaan viestiä seuran ja joukkueiden välillä. (Suomen Jääkiekkoliitto 2010.)

TCS Smashissa joukkueenjohtaja toimii valmentajien apuna ja tukena käytännön järjestelyissä sekä hallinnollisissa tehtävissä. Joukkueenjohtajat ovat tärkeässä asemassa, sillä heidän tuen avulla valmentajilla on mahdollisuus keskittyä paremmin pääasialliseen tehtäväänsä – valmennukseen. He voivat esimerkiksi hoitaa lähes kaiken viestinnän urheilijoiden vanhemmille joukkueen asioista. (Turun Cheerleadingseura Smash ry 2019.)

Joukkueenjohtajat hoitavat viestintää kuukausittain joukkueensa vanhemmille kuukausikirjeen avulla. Viestinnässä käytetään joukkueen omia viestintäkanavia, joita voivat olla Facebook- tai Whatsapp ryhmät, sähköposti tai MyClub. Lisäksi viestintä akuteissa ja haastavissa tilanteissa hoituu joukkueenjohtajien kautta. (Turun Cheerleadingseura Smash ry 2019.)

Joukkueenjohtajat vierailevat joukkueen harjoituksissa vähintään kerran joka kuukauden alussa ja pitävät joukkueenjohtajan vartin. Sen aikana käydään yhdessä joukkueen ja valmentajien kanssa kuulumisia sekä tulevia tärkeitä tapahtumia. Joukkueenjohtajan vartin jälkeen joukkueenjohtaja koostaa nämä tiedot kuukausikirjeeseen, joka lähetetään vanhemmille. (Turun Cheerleadingseura Smash ry 2019.)

Joukkueenjohtajan tehtäviin TCS Smashissa kuuluu edellä mainittujen viestinnän ja joukkueenjohtajan vartin lisäksi joukkueen varustetilausten hoitaminen, joukkueen leireille ja kilpailumatkoille osallistuminen, kilpailuilmoittautumisten hoitaminen ja

valmentajien auttaminen ja tukeminen arjessa sekä haastavissa tilanteissa. He hoitavat myös joukkueen varainhankintaa ja kehittävät sitä yhdessä seuran edustajan kanssa. (Turun Cheerleadingseura Smash ry 2019.)

Joukkueenjohtajan toiminta-aika on yksi kokonainen vuosi. Joukkueenjohtajat valitaan kauden ensimmäisessä vanhempainillassa. Edellisen vuoden joukkueenjohtaja tulee kertomaan kauden ensimmäiseen vanhempainiltaan joukkueenjohtajana toimimisesta, jotta tärkeät tiedot ja toimintatavat pysyvät joukkueessa, vaikka joukkueenjohtaja vaihtuisi. Joukkueenjohtajaksi toivotaan ensisijaisesti joukkueen urheilijoiden vanhempia. Myös joukkueen urheilijoiden sisarukset, muut sukulaiset tai lajin entiset harrastajat voidaan valita hoitamaan tehtäviä. Jokaisessa seuran joukkueessa tulee olla joukkueen koon mukaan 1–3 joukkueenjohtajaa. (Turun Cheerleadingseura Smash ry 2019.)

TCS Smashin joukkueenjohtajilla on käytössään Facebook-ryhmä, jossa he voivat jakaa kokemuksiaan ja sparrata toisiaan. Ryhmässä voi kysyä apua ja tarjota neuvoa muille joukkueenjohtajille. Joukkueenjohtajat tapaavat neljä kertaa vuoden aikana, jossa käydään läpi heidän tehtäviään sekä kehitetään niitä yhdessä huippu-urheilupäällikön kanssa. Seuran joukkueenjohtajat voivat tavata myös useammin, mikäli sille nähdään tarvetta. Joukkueenjohtajien keskuudesta valitaan joukkueenjohtajien johtaja, joka vastaa tapaamisien organisoinnista ja vetämisestä sekä toimii yhteistyönä huippu-urheilupäällikköön, mikäli joukkueenjohtajien omista tapaamisista tulee kehitysideoita tai haasteita. (Turun Cheerleadingseura Smash ry 2019.)

3.3 Kasvatuskumppanuus

Kasvatuskumppanuus merkitsee lapsen kasvun ja kehityksen tukemista yhteistyössä kodin ja päiväkodin kanssa. Kasvatuskumppanuuden tulisi perustua kunnioittavaan ja tasavertaiseen vuoropuheluun. (Mannerheimin lastensuojeluliitto 2019.) Urheiluseurojen toiminnassa kasvatuskumppanuudella tarkoitetaan lapsen urheilijaksi kasvun prosessin tukemista kodin ja seuran yhteistyön avulla. Kasvatuskumppanuudesta urheiluseurassa on saatavilla vain vähän tietoa, joten tässä tietoperustassa käytän taustateorianä varhaiskasvatuksen kasvatuskumppanuuskäsitettä ja sovellan sitä urheiluseuran toimintaan.

TCS Smashin toiminnassa kasvatuskumppanuutta toteutetaan esimerkiksi vanhempainiltojen muodossa. Vanhempainiltoja järjestetään keskimäärin kaksi kertaa vuoden aikana, ja siellä vanhemmilla on mahdollisuus päästä tapaamaan lapsen valmentajat ja joukkueenjohtajat. Myös viestintä koteihin joukkueen tai urheilijan asioista joukkueenjohtajan tai valmentajan toimesta voidaan määritellä kasvatuskumppanuudeksi. TCS Smashin yksi kolmesta arvosta onkin kasvatuksellisuus, johon kasvatuskumppanuus terminä voidaan linkittää.

Keskeinen osa nykypäivän varhaiskasvatuksen toimintaa on vanhempien ja kasvatuksen ammattilaisten välinen vuorovaikutus. Vuorovaikutusta on tarkasteltu erilaisista näkökulmista ja käytetty eri käsitteitä, muun muassa mukanaolo, tukeminen, kasvatuskumppanuus, yhteistyö ja osallisuus. Kasvatuskulttuurin käsitykset ja tulkinnat ohjaavat ammattilaisia vanhempien kanssa tehtävässä yhteistyössä. Vanhemmille on myös omat käsityksensä vuorovaikutuksesta ammattilaisten kanssa, jotka näkyvät muun muassa siinä minkälaisia odotuksia vanhemmilla on ja millaiseksi he ymmärtävät oman osallisuutensa vuorovaikutuksessa. (Lamminen 2018.)

Kasvatuskumppanuuden todetaan edellyttävän vastavuoroista, jatkuvaa ja sitoutunutta vuorovaikutusta vanhempien ja ammattilaisten välillä. Kasvattajien yhteisö koostuu pääosin yhteistyöstä lapsen huoltajien ja koulun tai päiväkodin kanssa. (Karila, Alasuutari, Hännikäinen, Nummenmaa & Rasku-Puttonen 2006, 91-93.)

Yhteisö nähdään paikkana, jossa sen jäsenet voivat kokea yhteenkuuluvuutta, tulla ymmärretyksi sekä tehdä työtä yhdessä ja yhteisten tärkeiden asioiden puolesta. Arkikielessä yhteisöllisyys ymmärretään yleensä ilmauksena yhteisön jäsenten yhteenkuuluvuudesta ja myönteisesti sävyttyneestä yhdessäolosta. Kasvatuskäytännöt muodostuvat yhteisössä työskentelevien ammattilaisten arkisten päätösten tuloksena. (Karila ym. 2006, 91-93.)

Urheiluseura on hyvä esimerkki yhteisöstä, jossa jäsenet kokevat vahvaa yhteenkuuluvuuden tunnetta. Yksi TCS Smashin arvoista on yhteisöllisyys. Yhteisöllisyys näkyy TCS Smashin harjoitushallilla, jossa kaikki seuran harrastajat harjoittelevat viikoittain. Iloinen ja kannustava ilmapiiri huokuu harjoituksissa sekä urheilijoista että valmentajista. Harjoitusten lisäksi seuran tapahtumat, esimerkiksi kevät- ja talvinäytökset ovat yhteisöllisiä tapahtumia.

Kasvatuksen kentillä on lukematon määrä toimijoita. Kasvattajalla tarkoitetaan jokaista aikuista, joka pyrkii toiminnallaan tietoisesti vaikuttamaan lapsen kehitykseen ja ohjaamaan sitä hyväksi katsomaansa suuntaan. Lähikasvattajiksi voidaan luokitella vanhemmat, opettajat ja harrastusten ohjaajat. Vanhempien kasvatusvastuun rinnalla on korostettu kaikkien lasten lähellä olevien aikuisten mahdollisuutta tukea heidän kehitystään. (Rimpelä 2013, 17, 18, 19.)

Suomalaisessa urheilujärjestelmässä lapsi tai nuori aloittaa yleensä polkunsä urheiluseurassa. Jotta lasten ja nuorten valmennus olisi entistä ammattimaisempää ja koulutettujen ihmisten johtamaa, on urheiluseurojen tukeminen ja tehostaminen tärkeää. Urheilijan polulle johtavan riittävän ja monipuolisen fyysisen aktiivisuuden saavuttaminen yhdessä seurassa voi olla haastavaa. Sen vuoksi seuran, koulun ja kodin välinen yhteistyö on merkittävässä asemassa, kun toteutetaan parempaa urheilua tulevaisuutta lapsille ja nuorille. (Mero, Nummela, Kajala & Häkkinen 2016, 25.)

Suomalaisessa urheilussa on huippu-urheilun muutostyön seurauksena nostettu keskiöön urheilija. ”Urheilija keskiössä” ajattelu- ja toimintamallilla tarkoitetaan sitä, että kaikki ratkaisut ja toimenpiteet johdetaan urheilijat tarpeet edellä. Urheilijan polku kuvaa urheilijan matkaa lapsuudesta aikuisiän huippu-urheilijaksi. Urheilijan polku on jaettu kolmeen vaiheeseen: lapsuusvaihe (alle 13-vuotiaat), valintavaihe (13-19 vuotiaat) ja huippuvaihe (yli 19-vuotiaat). Kymmenet lajiliitot Suomessa ovat tehneet oman lajinsa vaatimuksiin perustuvan urheilijan polkunsä. (Mero ym. 2016, 29.) Cheerleadingin lajiliitto ei ole vielä vuoteen 2020-mennessä luonut cheerleadingille omaa urheilijan polkua, jonka takia TCS Smash loi seuran omaan käyttöön urheilijan polun vuonna 2016. Urheilijan polku nimitettiin Unelmapoluksi.

TCS Smashin Unelmapolku on koostettu seuran omat tarpeet ja tavoitteet edellä, seuran harrastajien etenemisen tueksi. Unelmapolku on tehty taulukon muotoon ja siihen on nimetty jokainen seurassa toimiva joukkue. Joukkueiden alle on listattu 14 kohtaa, jotka vaikuttavat urheilijan kehittymiseen. Nämä kohdat sisältävät muun muassa kodin, seuran, valmentajan ja koulun roolit urheilijan elämässä.

Kodin rooliin on nimetty erilaisia tuen muotoja urheilijan ikätason ja etenemisvaiheen mukaisesti. Esimerkiksi lapsuusvaiheessa kodin rooliin kuuluu kuljeta, kustanna, kannusta, riittävän päivittäisen kokonaisliikuntamäärän mahdollistaminen, terveellisten elämäntapojen vahvistaminen (ravitseminen, yöunet, lepo) ja yhteistyö valmentajien ja

koulun kanssa. Huippuvaiheen urheilijoiden kohdalla kodin rooliksi on asetettu kilpaurheilijoiden kannustaminen ja tukeminen valmentajien kanssa, kilpaurheilu-uran taloudellinen tukeminen, urheilijan lajin hyväksi tekemien valintojen arvostaminen ja tukeminen, ajankäytön suunnittelussa ja hallinnassa auttaminen sekä tukeminen urheilulliseen elämäntapaan. (Turun Cheerleadingseura Smash ry 2016.)

Unelmapolun käyttöönoton jälkeen TCS Smashissä vuonna 2016 otettiin käyttöön myös Unelmapolkukeskustelut. Unelmapolkukeskustelut ovat valmentajan ja urheilijan, sekä valmentajan ja lähiesimiehen välisiä kehityskeskusteluja, jotka käydään kaksi kertaa vuodessa. Urheilijan ja valmentajan välisessä keskustelussa mietitään urheilijan vahvuuksia ja kehityskohteita. Urheilija nimeää kevään keskustelussa itselleen tavoitteita vuodelle ja syksyn keskustelussa katsotaan, saavutettiinkö tavoitteet.

Unelmapolkukeskustelussa käydään läpi myös urheilijan jaksamista, muun elämän ja urheilun yhdistämistä sekä kodin tuen toteutumista. Valmentaja pyrkii antamaan urheilijalle apuvälineitä edellä mainittuihin asioihin. Keskustelussa pohditaan yhdessä urheilijan tulevaisuutta, haaveita, toiveita ja tavoitteita urheilun parissa. Valmentaja kirjaa keskustelun ylös ja se säilytetään niin pitkään, kun urheilija harrastaa seurassa.

4 MENETELMÄT

Tässä luvussa kerron käyttämästäni kehittämistyön menetelmistä. Keräsin aineistoa sekä kvalitatiivisilla eli laadullisilla, että kvantitatiivisilla eli määrällisillä menetelmillä. Koska opinnäytetyöni tavoitteena on luoda uusi toimintamalli konkreettisenä tuotoksena, on kyseessä konstrukttiivinen tutkimus. (Ojasalo, Moilanen & Ritalahti 2015, 65). Menetelmiksi valikoituivat ideointiin osallistava learning cafe valmentajille, työntekijöille ja joukkueenjohtajille, verkossa toteutettu kysely vanhemmille sekä teemahaastattelut joukkueenjohtajatoimijoille. Pyrin valitsemaan menetelmät siten, että saisin niistä mahdollisimman paljon erilaisia näkökulmia ja uutta tietoa lopullista tuotosta varten.

4.1 Learning cafe eli oppimiskahvila

Yksi ryhmäoppimismuodon menetelmä on learning cafe eli toiselta nimeltään oppimiskahvila. Menetelmässä kehittyvät reflektointi ja kriittisen ajattelun taidot, kun omia näkemyksiä voi yhteistyössä heijastaa toisten näkökulmiin. (Suomen ympäristöopisto SYKLI, 2020.) Oppimiskahvila on tapa ideoida ja oppia tietystä aiheesta pienemmissä ryhmissä. Se on keskusteluun, tiedon luomiseen ja tiedonsiirtämiseen tarkoitettu yhteistoimintamenetelmä, jossa tärkeää on keskustelu; omien näkemysten selittäminen ja yhteisen ymmärryksen löytäminen. Menetelmässä saa kommentoida ja argumentoida toisten näkemyksiä aiheesta, mutta tärkeintä on konsensukseen pyrkiminen, eli yhteisen ymmärryksen löytäminen. (Innokylä, 2020.)

Oppimiskahvila on prosessina yksinkertainen ja siinä keskitytään annettujen teemojen tai kysymysten ratkaisuun ryhmässä. Lähtökohtana on jakaantua pienryhmiin pöytäkunnittain. Prosessin edetessä pöytäryhmien jäsenet vaihtavat pöydästä toiseen, jolloin ryhmä pohtii aiempia tuotoksia ja ideoi niitä eteenpäin. Menetelmän tärkein työskentelyväline on keskustelu, omien näkemysten selittäminen ja yhteisen ymmärryksen löytäminen. (Suomen ympäristöopisto SYKLI, 2020.)

Toteutin oppimiskahvila menetelmän TCS Smashin joukkueenjohtajille marraskuussa 2019, ja valmentajille sekä työntekijöille tammikuussa 2020. Joukkueenjohtajille menetelmä toteutettiin joukkueenjohtajien tapaamisen yhteydessä, työntekijöille lähiesimiespalaverissa ja valmentajille valmentajakokouksessa. Toteutin menetelmän

kaikkien kohderyhmien kanssa jakamalla heidät aluksi kolmen hengen pienryhmiin. Kaikki ryhmätideoivat vastauksia samoihin kysymyksiin. Kysymykset oli kirjoitettu isoille papereille ja jokaisella pienryhmällä oli aikaa ideoida kaksi minuuttia kysymystä kohden.

Toteutin oppimiskahvilan joukkueenjohtajien tapaamisessa 20.11.2019. Paikalla tapaamisessa oli kuusi joukkueenjohtajaa, joista muodostui kaksi kolmen hengen pienryhmää. Olin kirjoittanut etukäteen neljä kysymystä isoille papereille valmiiksi.

Aluksi kerroin oppimiskahvila-menetelmästä ja sen tavoitteen, eli kerätä tietoa jo toiminnassa olevista toimintatavoista ja ideoita uusia tapoja toteuttaa kasvatuskumppanuutta seurassa. Ohjeistin joukkueenjohtajia kirjoittamaan paperille kysymyksen ympärille ajatuksia ja yhteenvetoa käymästään keskustelusta pienryhmissä. Jaoin ryhmille tussit, ja levitin paperit eri pöydille. Kerroin, että jokaiseen kysymykseen on aikaa vastata kaksi minuuttia, ja sitten vaihdetaan seuraavaan pöytään.

Oppimiskahvilan toteutuksen aikana kiertelin katsomassa ja kuuntelemassa ryhmiä, ja kerroin tasaisin väliajoin, paljonko aikaa on jäljellä. Kahden minuutin ideointikierron jälkeen kävin joukkueenjohtajien kanssa yhteenvetona läpi jokaisen paperin tekstit, ja he saivat halutessaan avata suullisesti ajatuksiaan. Kokonaisuudessaan oppimiskahvilan toteutukseen meni aikaa 25 minuuttia.

Oppimiskahvilan toteutuksessa käytin neljää kysymystä:

1. Mitä kasvatuskumppanuus urheiluseurassa tarkoittaa?
2. Miten kasvatuskumppanuus näkyy oman joukkueesi toiminnassa?
3. Miten kehittäisit tämän hetkistä toimintaa?
4. Miksi kasvatuskumppanuuden jalkautus on tärkeää?

Työntekijöille oppimiskahvila toteutettiin 11.2.2020 lähiesimiespalaverin yhteydessä. Paikalla olivat valmennuspäällikkö, huippu-urheilupäällikkö ja harrasteliikuntapäällikkö. Pienen ryhmäkoon takia tätä ryhmää ei tarvinnut jakaa, vaan kaikki mieltivät yhdessä vastauksia kysymyksiin. Aikaa menetelmään työntekijöiden kanssa kului noin 15 minuuttia.

Valmentajille toteutin oppimiskahvilan valmentajakokouksessa 11.2.2020. Toimin muutoin samalla kaavalla kuin joukkueenjohtajien tapaamisessa marraskuussa, paitsi lopuksi emme ehtineet ottaa yhteenvetoa vastauksista. Valmentajat saivat kuitenkin

lukea kaikkien ryhmien vastaukset papereilta. Valmentajia oli kokouksessa paikalla 12 henkilöä ja jaoin heidät kolmen hengen pienryhmiin. Kokonaisuudessaan aikaa valmentajien oppimiskahvilan toteutukseen meni 15 minuuttia.

4.2 Webropol-kysely

Yksi yhteiskuntatieteellisessä tutkimuksessa eniten käytetyistä tiedonkeruun menetelmistä on kysely. Kysely voidaan toteuttaa eri tavoilla, joista tyypillisimpiä ovat paperiset kyselylomakkeet, jotka voidaan lähettää vastaajille esimerkiksi postitse, sekä internetissä täytettävät kyselyt. Kyselytutkimusten etu on se, että niiden avulla voidaan kerätä laaja tutkimusaineisto, jossa suurelta määrältä ihmisiä voidaan kysyä monia eri asioita, joka tekee kyselystä nopean ja tehokkaan tiedonkeruumenetelmän. Tuotetun tiedon pinnallisuus ja vastaajien suhtautuminen tutkimuksen vakavuuteen ovat taas kyselyn heikkoja kohtia. Koska vastaajien suhtautumisesta kyselyn vakavuuteen ei ole varmaa tietoa, ei vastausten oikeellisuudesta voida olla täysin varmoja. (Ojasalo ym. 2015, 121.)

Sähköisten kyselyiden tuottamiseen on tarjolla useita internetsovelluksia, joista yksi tunnetuimmista on Webropol. Helppokäyttöisellä ja ilmaisella sovelluksella onnistuu kyselylomakkeen laatiminen, vastausten kerääminen sekä tulosten raportointi. Sähköisen tiedonkeruun erityisiä vahvuuksia ovat edullisuus, nopeus ja vaivattomuus. (Ojasalo ym. 2015, 128.)

Valitsin sähköisen kyselyn yhdeksi menetelmäksi yhdessä opinnäytetyöni tilaajan kanssa. Valitsimme kyselyn, koska se oli helppo ja nopea tapa kerätä tietoa mahdollisimman monelta vanhemmalta. Toteutin kyselyn Webropol sovelluksella ja sen kohteena oli TCS Smashin harrastajien vanhemmat, joilta haluttiin kerätä tietoa ja mielipiteitä kasvatuskumppanuuden nykytilasta seurassa. Päätin luoda kaksi eri kyselypohjaa, toisen harrastajien vanhemmille ja toisen kilpajoukkueiden vanhemmille. Molemmat kyselyt sisälsivät sisällöllisesti samat asiat, hieman eritavoin muotoiltuna. Kysely lähetettiin kaikille seuran alaikäisten urheilijoiden vanhemmille, eli yhteensä noin 400 henkilölle. Kyselyn tarkoituksena oli kartoittaa kasvatuskumppanuuden toteutumisen nykytilanne ja saada vanhemmilta tietoa millaiseksi he kokevat osallisuutensa seuran toiminnassa tällä hetkellä.

Kyselylomakkeen suunnittelu perustuu kehittämistyön tavoitteisiin ja siihen sisällytetään vain sellaisia kysymyksiä, jotka tarvitaan tavoitteen saavuttamiseksi. Hyvän kyselyn ominaispiirteitä ovat selkeys, yksiselitteiset, tarkat ja lyhyet kysymykset ja mahdollisuus valita monivalintavaihtoehtoista. (Ojasalo ym. 2015, 130-131.) Esittelin kyselyn kysymykset suullisesti seuran joukkueenjohtajille heidän tapaamisessaan marraskuussa. Joukkueenjohtajien antamien kommenttien pohjalta muokkasinkin kysymyksiä hieman, ja loin testikyselyn Webropolin kautta.

Testikyselyyn jätin varsinaisten kysymyksen lisäksi tilaa palautteelle joukkueenjohtajilta. Lähetin testikyselyn kaikille vuoden 2019 joukkueenjohtajille, joita oli yhteensä 14 henkilöä. Sain testikyselyyn seitsemän vastausta. Sain joukkueenjohtajilta arvokasta palautetta kysymysten muotoilusta ja kyselyn pituudesta. Muokkasinkin näiden pohjalta kyselyn lopulliseen muotoonsa, joita tulikin sitten kaksi eri versiota. Tein erilliset kyselylomakkeet harraste- ja kilpajoukkueissa urheilevien lasten vanhemmille (ks. Liite 1 ja 2). Valmiin kyselyn testasin vielä kahdella opiskelukaverillani, joilla meni kyselyn täyttämiseen noin kolme minuuttia.

Joulukuun ensimmäisellä viikolla lähetin kyselyn ohjeistuksineen eteenpäin seuran joukkueenjohtajien kautta (ks. Liite 3). Pyysin joukkueenjohtajia toimittamaan ohjeet kyselyn täyttämiseen suoraan omien joukkueidensa vanhemmille. Muutamalla joukkueella ei vuonna 2019 ollut joukkueenjohtajaa, joten toimitin kyselyn ohjeistuksen niiden joukkueiden valmentajille ja pyysin välittämään vanhemmille. Uskoimme tilaajani kanssa, että saisin tällä tavalla eniten vastauksia kyselyyni vanhemmilta. Toinen mahdollinen tapa jakaa kysely seuran alaikäisten lasten vanhemmille olisi ollut seuran lähettämä massaviesti sähköpostin kautta, jolloin viesti olisi todennäköisesti jäänyt monelta avaamatta. Kyselyn vastanneiden kesken arvottiin seuran tuotepaketti, mikäli halusi jättää sähköpostiosoitteensa kyselyn loppuun.

Kyselyn lähettämisen ajankohdan valitsin joulukuulle sen takia, että kausi oli vaihtumassa joulukuun puolenvälin jälkeen. Suurimmalla osalla joukkueista ei ollut enää kilpailuja joulukuun puolella, ja viestintä koteihin oli laskusuunnassa. Ajattelin että vanhemmat vastaisivat kyselyyn parhaiten kauden lopussa, ennen kuin harrastaja on mahdollisesti siirtymässä eteenpäin seuraavaan joukkueeseen. Vastausaika annoin kaksi viikkoa, kysely aukesi 1.12.2019 ja sulkeutui 15.12.2019. Kysely tavoitti arviolta noin 400 alaikäisen vanhemman/vanhemmat. Tavoitteenani oli saada 150 vastausta.

Muistutus vastaamisesta lähetettiin 12.12.2019. Siihen mennessä vastauksia oli kertynyt yhteensä 70. Muistutuksen jälkeen sain vielä 19 vastausta lisää. Yhteensä kyselyyn vastasi 89 vanhempaa, joista 33 harrastejoukkueiden kyselyyn ja 56 kilpajoukkueiden kyselyyn.

Harraste- ja kilpajoukkueiden kyselyt etenivät samalla tavalla keskenään. Kysymysten muotoilussa ja vastausvaihtoehdoissa oli pieniä eroja, koska halusin huomioida vanhempien sitoutumisen erot harraste- ja kilpatasoilla. Kaikki kysymykset koskivat harrastusvuotta 2019. Kyselyssä kysyttiin taustatietoina lapsen joukkuetta, ikää ja harrastusvuosia. Seuraavat kysymykset koskivat kasvatuskumppanuuden toteutumista tällä hetkellä. Lopuksi kysyttiin kehitysideoita. Kysymyksissä kysyttiin lapsen valmentajien/joukkueenjohtajien ja kodin välisestä viestinnästä, vanhempainilloista ja vanhempien osallistumisesta lapsen harrastustoimintaan. Kaikkiin kysymyksiin oli valmiit vastausvaihtoehdot. Osassa kysymyksistä oli mahdollisuus valita useita vastausvaihtoehtoja, ja avata omia ajatuksia lisää kirjoittaen. Molemmissa kyselyissä oli yhteensä 13 kysymystä.

4.3 Haastattelut

Valitsin teemahaastattelun viimeiseksi menetelmäksi kerätä tutkimusaineistoa. Teemahaastattelu on yksi tyypillinen laadullisen tutkimuksen menetelmä. Tieteellisessä tutkimuksessa laadullisia menetelmiä on käytetty sellaisten aiheiden tutkimiseen, joita ei entuudestaan tunneta hyvin ja joita halutaan ymmärtää paremmin. Laadullisia menetelmiä käytettäessä tutkittavia kohteita on huomattavasti vähemmän kuin määrällisessä tutkimuksessa, mutta aineistoa kertyy silti runsaasti. Laadullisen tutkimuksen lähtökohtana on todellisen elämän kuvaaminen, ja tutkimuksen kohteeksi valitaan harkitusti sellainen kohde, josta halutaan lisää tietoa. Haastattelun lähtökohtana voi olla asioiden selventäminen ja syventäminen. (Ojasalo ym. 2005, 105-106.)

Toteutin teemahaastattelut kahdelle henkilölle, jotka valikoituivat joukkueenjohtajatoiminnan kokemuksensa perusteella. Haastattelu on aineistonkeruumenetelmänä hyvä valinta, kun halutaan antaa haastateltavalle yksilölle mahdollisuus tuoda esille

itseään koskevia asioita mahdollisimman vapaasti. Haastattelumenetelmiä on erilaisia, ja sopivan menetelmän valitseminen vaatii pohdintaa, millaista tietoa tarvitaan kehittämistyön tueksi. Suurimmat erot liittyvät strukturointiasteeseen eli siihen, onko kysymysrunko muotoiltu joustavaksi vai onko tarkoitus pitää tarkasti kiinni kysymyksistä ja etenemisjärjestyksestä haastattelutilanteessa. (mt., 106-107.) Halusin toteuttaa haastattelut joustavalla kysymysrungolla osallistuen myös itse keskusteluun, jolloin teemahaastattelu oli minulle sopivin menetelmä.

Haastattelun kesto voi vaihdella kymmenistä minuuteista jopa useisiin tunteihin. Haastattelijan rooli voi haastattelun edetessä muuttua kysymysten esittäjästä aktiiviseen keskusteluun osallistujaan. Haastattelutilanne on vuorovaikutteinen, mutta tilannetta ohjaa etukäteen suunniteltu haastattelurunko sekä haastattelija itse. (mt., 107.) Pitämäni teemahaastattelut olivat molemmat kestoiltaan noin tunnin mittaisia. Äänitin haastattelut ja litteroin eli kirjoitin auki ne myöhemmin. Litterointi on analysoinnin apuväline, ja sen tarkkuus riippuu kehittämistehtävästä. (mt., 107.) Itse en litteroinut haastattelujani sanasta sanaan, vaan keskityin auki kirjoittamaan tutkimukseni kannalta oleellisen tiedon.

Ensimmäinen haastateltavani löytyi, kun etsin joukkueenjohtajatoiminnan osajia muista lajeista. Halusin tietoa nimenomaan jonkun toisen urheilulajin lajiliiton tasolta, koska Suomen cheerleadingliitto ei ainakaan vielä ohjaa cheerleading seurojen joukkueenjohtajatoimintaa. Löysin netin kautta tietoa muiden urheilulajien liittojohdoista joukkueenjohtajatoiminnan ohjaamisesta, ja päädyin ottamaan yhteyttä Palloliittoon. Sieltä minulle annettiin seurakehityspäällikkö Janne Koiviston yhteystiedot, joka vastaa Palloliitossa seurakehityksestä, jonka alle kuuluu joukkueenjohtajien toiminnan kehittäminen. Janne suostui haastatteluun, jonka toteutin 25.11.2019 Palloliiton Turun toimistolla.

Toisesta haastattelusta halusin saada tietoa ja näkökulmaa, kuinka joukkueenjohtajatoimintaa toteutetaan cheerleading seuroissa. Valitsin seuraksi Helsinki Athletics Cheerleadersin, eli lyhennettynä HAC:n. HAC:ssa on toteutettu joukkueenjohtajatoimintaa tiettävästi pisimpään Suomen cheerleading seuroista. Sain haastateltavaksi seuran pitkäaikaisimman joukkueenjohtajan, Kristiina Tulkin. Toteutin haastattelun puhelimitse 21.1.

Molemmat haastattelut etenivät etukäteen suunnitellun kysymysrunгон avulla. Aloitin haastattelut kysymällä haastateltavilta, saako heidän nimiään käyttää opinnäytetyössäni. Sain molemmilta luvan tähän. Kysyin haastateltavien taustoista, mikä asema heillä on seurassa tai liitossa, miten ovat joukkueenjohtajatoiminnassa mukana tällä hetkellä ja kuinka pitkään olleet. Kysyin joukkueenjohtajien tehtävistä, ja onko niissä eroja joukkue- tai seura kohtaisesti. Kysyin myös vanhempien osallisuudesta joukkueiden toimintaan, ja miten se on kehittynyt vuosien varrella, vai onko.

Kysymykset kahden haastateltavan välillä erosivat hieman toisistaan, käsitellen kuitenkin joukkueenjohtajatoimintaa ja kasvatuskumppanuutta molempien kohdalla. Kummassakaan haastattelussa en pysynyt etukäteissuunnitelmassani koskien kysymysten esittämisen järjestystä. Sain kuitenkin kysytyä kaikki suunnitellut kysymykset, enkä usko järjestyksen vaikuttaneen vastauksiin tai tuloksiin. Molemmat haastattelut olivat muodoltaan keskustelevia ja kestivät noin tunnin.

4.4 Aineiston analyysimenetelmät

Valokuvasin learning cafeissa tehdyt ideointipaperit heti niiden toteuttamisen jälkeen. Siirsin valokuvat tietokoneelle, josta oli helpompi analysoida, kuin puhelimen näytöltä. Tutkin kaikkien kolmen learning cafen kysymysten vastaukset ensin irrallaan, jonka jälkeen kirjoitin auki joukkueenjohtajien, työntekijöiden ja valmentajien vastaukset. Vertailin vastauksia toisiinsa ja etsin niistä yhtäläisyyksiä ja eroavaisuuksia. Pohdin myös, miksi vastaukset olivat keskenään erilaisia.

Verkkokyselyn viimeisen aukiolopäivän jälkeen tulostin kyselyn vastaukset Webropolin raporttityökalun avulla. Minun oli helpompi työskennellä konkreettisten asioiden avulla, joten tulokset konkreettisesti paperilla auttoivat minua aloittamaan aineiston analysoinnin.

Äänitin haastattelut ja litteroin ne aina saman tien, kun ne olivat vielä tuoreessa muistissa. Tulostin myös haastatteluiden litteroinnin paperille, jotta pystyin helpommin yhdistelemään haastateltavien vastauksia ja analysoimaan tuloksia. Käytin analysoinnin apuna yliviiwaustussia, jolla sain eroteltua tutkimukseni kannalta oleellimmat osiot.

Verkkokyselyn tulosten avulla pystyin muodostamaan tietopohjaa apuna käyttäen käsitystä siitä, mikä on lähtötilanne kasvatuskumppanuuden toteutumiseen TCS Smashissa ja mitä toiveita vanhemmillä on tulevaisuudelle. Haastatteluista ja oppimiskahvilasta saatujen tulosten avulla pystyin analysoimaan miksi toimintaa olisi tarpeen kehittää, ja mikä joukkueenjohtajien rooli tässä voisi olla. Sain aineiston analysointiin kriittisen näkökulman oman seuratoimintani kokemuksen kautta. Pelkän tutkimusaineiston perusteella kehittämisehdotukset olisivat sisällöltään yksipuolisemmat. Omat huomioni toivat kriittisyyttä ja syvyyttä kehittämisehdotuksiini, kuin mitä pelkän tutkimusaineiston avulla olisin saavuttanut. Tutkimusaineistoni oli monipuolista ja asetti sopivasti haastetta kehittämisehdotusten laatimiseen.

5 TULOKSET JA ANALYSOINTI

Tässä luvussa käyn läpi tutkimusmenetelmilläni saadut tulokset menetelmä kerrallaan. Alaluvuissa avaan tulokset learning cafesta, Webropol-kyselystä ja teemahaastatteluista. Käsitelen saatuja tuloksia teemoittain. Analysoin tulosten luotettavuutta ja merkitystä kehittämistyölle.

5.1 Learning cafen tulokset

TCS Smashin vuoden 2019 joukkueenjohtajille, sekä vuoden 2020 työntekijöille ja valmentajille teetetyissä learning cafeissa keräsin vastauksia neljään kysymykseen. Käsitelen tulokset kysymysten teemojen mukaisesti.

Mitä kasvatuskumppanuus urheiluseurassa tarkoittaa

Joukkueenjohtajien vastauksista nousi vahvasti esille tarve useampien vanhempien osallistamiseen seuran toimintaan. Vanhempien osallisuus linkittyi heidän pohdinnoissaan suoraan sanaan kasvatuskumppanuus. Joukkueenjohtajat ideoivat kysymyksen ympärille myös terveellisten elämäntapojen tutuksi tuomista kaikille seuran harrastajille.

Työntekijöiden vastauksissa nousi myös esille tarve vanhempien osallistamiseen selkeän viestinnän, vanhempainiltojen ja urheilijoiden kehityskeskustelujen eli unelmapolkukeskustelujen kautta. Työntekijöiden mielestä kasvatuskumppanuus urheiluseurassa tarkoittaa myös yhteistyötä vanhempien ja seuratoimijoiden välillä, yhteistä linjaa seuran toimintatavoissa sekä urheilijan elämäntapojen määrittelyssä ja ohjaamisessa. Pohdinnoissa nousi esiin myös vanhempien vastuu kasvatuskumppanuuden toteutumisessa.

Valmentajien vastaukset jatkuivat samojen teemojen ympärillä; terveellisiin elämäntapoihin ohjaaminen, avoimet välit ja toimiva kommunikaatio osana yhteistyötä vanhempien kanssa. Näiden lisäksi vastauksissa nousi esiin urheilijaksi kasvun prosessi ja urheilijan harrastuksen ulkopuolisen elämän huomioiminen. Käytöstapojen harjoittelu ja yhteisten sääntöjen noudattaminen liitettiin myös sanaan kasvatuskumppanuus.

Samat ajatukset toistuivat selvästi kaikkien kolmen ryhmän vastausten välillä. Vanhempien osallistaminen seuran toimintaan ja yhteistyö kodin ja toimijoiden välillä nousivat esiin kaikissa vastauksissa. Tästä voitiin päätellä, että kasvatuskumppanuus urheiluseurassa nähdään nimenomaan urheilijoiden vanhempien ja seuratoimijoiden välisenä asiana. Urheilijan elämäntavat ja urheilijaksi kasvaminen tuotiin myös esille useampaan kertaan, eli se nähdään tärkeänä osana kasvatuskumppanuutta.

Joukkueenjohtajien vastaukset olivat hieman suppeampia kuin työntekijöiden ja valmentajien, jonka uskon johtuvan tiedon puutteesta. Valmentajat ja työntekijät ovat syvemmin sisällä seuran toimintatavoissa, ja heillä on joukkueenjohtajia enemmän kokemusta, jonka uskon vaikuttavan vastausten sisältöön.

Miten kasvatuskumppanuus näkyy oman joukkueen toiminnassa

Joukkueenjohtajien mukaan joukkueiden toiminnassa kasvatuskumppanuus näkyy Whatsapp ryhmänä, joihin voivat kuulua joukkueen urheilijat, valmentajat ja joukkueenjohtajat. Ryhmiä on myös urheilijoiden vanhempien, valmentajien joukkueenjohtajien kesken. Se näkyy myös treenihallin käytävällä käydyissä keskusteluissa valmentajien, joukkueenjohtajien ja urheilijoiden vanhempien välillä. Lisäksi kasvatuskumppanuus näkyy seuran järjestämien tilaisuuksien kautta ja joukkueiden vanhempainiltoissa. Joukkueenjohtajat vastasivat myös, että kasvatuskumppanuuden näyttäytymisellä on joukkuekohtaisia eroja.

Työntekijöiden ja valmentajien vastaukset olivat pääosin samanlaisia, koska osa työntekijöistä toimii myös valmentajina. Heidän mielestään kasvatuskumppanuus näkyy kommunikointina vanhempien kanssa viestinnän ja vanhempainiltojen kautta. Viestintä voi tapahtua joukkueenjohtajan, valmentajan tai seuran työntekijän kautta ja viestintäkanavina käytetään Whatsappia ja sähköpostia. Lisäksi se näkyy kohtaamisina vanhempien kanssa treenihallilla ja tapahtumissa ja urheilijoiden unelmapolku-keskusteluissa. Joukkueenjohtajien ja valmentajien yhteistyö näkyy joukkueenjohtaja vartin ja kuukausikirjeen välityksellä. Myös joukkueen yhteiset pelisäännöt ja niiden noudattamisen valvominen nostettiin esiin.

Tähän kysymykseen oli ilmeisen helppo löytää vastauksia. Vastauksista voidaan kuitenkin päätellä, että joukkueiden toimintatavat eroavat toisistaan. Oli positiivista huomata, kuinka kasvatuskumppanuus toteutuu jokaisen joukkueen toiminnassa, vaikka täysin yhtenäistä linjaa ei vielä ole. Joukkueiden välillä oli myös eroja siinä, kuinka paljon joukkueenjohtajat osallistuvat viestintään joukkueen asioihin liittyen. Tähän olisi tärkeää saada yhtenäinen toimintamalli, joka toistuisi kaikissa seuran joukkueissa ja jokaisen joukkueenjohtajan toiminnassa.

Miten kehittäisit tämänhetkistä toimintaa

Joukkueenjohtajat kehittäisivät toimintaa lisäämällä yhteisiä tapaamisia vanhempien, harrastajien, vanhempien ja seuran työntekijöiden välille. Tapaamisten kautta naamat tulisivat paremmin tutuiksi. Joukkueenjohtajat haluaisivat myös tarjota vanhemmille mahdollisuutta tulla seuraamaan joukkueiden harjoituksia. Heidän mielestään seuralla on jo monia toimivia kommunikointivälineitä ja paljon kehitystä on tapahtunut. Yhteisiä pelisääntöjä olisi kuitenkin tarpeen selkeyttää. He näkivät eroja seuran cheer-tanssi- ja cheerleading joukkueiden välisissä toimintatavoissa.

Työntekijät ideoivat vanhempien osallistamisen parantamista tarjoamalla vanhemmille useammin mahdollisuuksia päästä seuraamaan harjoituksia ja kerran kaudessa myös itse osallistumaan harjoituksiin. Työntekijöiden vastauksissa tuli myös idea järjestää vanhemmille suunnattuja koulutuksia tai teemailtoja. Joukkueenjohtajatoimintaa voitaisiin entisestään kehittää houkuttelemalla useampia vanhempia mukaan.

Valmentajat kehittäisivät toimintaa lisäämällä vanhempainiltojen määrää. Vanhemmille voitaisiin myös perustaa ryhmä, jossa he voisivat sopia urheilijoiden kimppakyydeistä harjoituksiin. Valmentajat toivoivat seuralle yhtenäisempää linjaa esimerkiksi urheilijoiden poissaolojen ilmoittamiseen. Tähän asti poissaolojen ilmoittamisen säännöistä valmentajat ovat itse saaneet päättää joukkuekohtaisesti. Yhtenä ideana oli tarjota urheilijoiden vanhemmille mahdollisuus osallistua mukaan unelmapolkkukeskusteluihin.

Kehitysideoita tuli tasaisesti kaikilta ryhmiltä, ja ideat valmentajien, työntekijöiden ja joukkueenjohtajien välillä erosivat jonkin verran toisistaan. Uskon tämän johtuneen

siitä, että vastanneet katsovat nykyistä tilannetta erilaisista näkökulmista. Työntekijöiden ideat muodostuivat isomman kuvan ympärille, miten toimintaa voitaisiin kehittää koko seuran näkökulmasta. Joukkueenjohtajat ja valmentajat pohtivat ehdotuksissaan ymmärrettävästi enemmän yksittäisiä joukkueita. Päämääränä on kuitenkin luoda uusia toimintamalleja, jotka palvelevat koko seuraa ja kaikkia joukkueita. Vanhempien mahdollisuus osallistua harjoituksiin oli esimerkiksi loistava idea, joka voidaan myös helposti toteuttaa joukkueesta riippumatta.

Miksi kasvatuskumppanuuden jalkautus seurassa on tärkeää

Joukkueenjohtajat nostivat vastauksissaan esiin tasavertaisuuden joukkueiden välillä. Tämä vastaus osoitti seuran yhteisten toimintatapojen tarpeellisuuden. Vanhempien sitouttaminen lapsen harrastukseen tuotiin myös ilmi, jonka toteutuminen mahdollisesti johtaisi urheilijoiden nopeampaan kehittymiseen ja urheilijaksi kasvamiseen. Joukkueenjohtajien mielestä jalkautus on tärkeää myös siksi, ettei jää vain tyhjäksi puheeksi.

Työntekijöiden vastauksista nousee esiin yhteisöllisyyden näkökulma; perheiden hyvinvointi, asenteet ja seurahenki. Kasvatuskumppanuuden jalkautus rinnastettiin myös osaksi laadukasta valmennusta ja avaimeksi urheilijan kehittymiseen. Työntekijöiden mielestä toiminnan tulisi olla avointa, ammattimaista ja läpinäkyvää.

Valmentajien mielestä kasvatuskumppanuuden jalkauttaminen on tärkeää yhteistyön lisäämiseksi ja väärinkäsitysten välttämiseksi. Myös valmentajat nostivat esiin avoimen ja läpinäkyvän toiminnan tärkeyden. Vanhemmat tulisi saada paremmin tietoisiksi seuran ja joukkueen toimintatavoista, jolloin he pystyisivät paremmin tukemaan lapsen harrastamista.

5.2 Webropol-kyselyn tulokset

Kyselyn vastauksia sain yhteensä 89 kappaletta, joista 33 kappaletta oli harrastejoukkueiden vanhemmilta ja 56 kappaletta kilpajoukkueiden vanhemmilta. Vastauksia pyydettiin yhteensä 20 joukkueen vanhemmilta. Vastausmäärät per joukkue heitteli-

vät 0-17 vastauksen välillä. Neljän joukkueen vanhemmilta en saanut yhtäkään vastausta. Vastausten joukkuekohtainen määrä vaikuttaa hieman tutkimustulosten todenmukaisuuteen. Käsittelen vastaukset teemoittain.

Taustatiedot

Taustatietoina kysyttiin lapsen joukkuetta vastaushetkellä eli joulukuussa 2019, lapsen ikää ja harrastusvuosia TCS Smashissa. Kymmenestä harrastejoukkueesta sain vastauksia seitsemän joukkueen vanhemmilta. Kymmenen kilpajoukkueen vanhemmilta sain vastauksia yhdeksästä joukkueesta. Vastausmäärä oli mielestäni hyvä, vaikka vastauksia ei jokaiselta joukkueelta tullutkaan. Tulokset voivat kuitenkin jäädä hieman puutteellisiksi koska yhteensä neljän joukkueen vanhempien mielipiteet puuttuvat kokonaan.

Lapsen ikää kysyin valmiilla vastausvaihtoehdoilla, jotka olivat harrastejoukkueilla alle 5-vuotiaasta yli 16-vuotiaaseen ja kilpajoukkueilla 8-vuotiaasta yli 16-vuotiaaseen. Valtaosa vastaajista oli 8-15-vuotiaiden lasten vanhempia. Sain muutamia vastauksia myös alle kouluikäisten lasten vanhemmilta ja yli 15-vuotiaiden vanhemmilta. Vastauksissa lasten ikä vaikuttaa lasten eri kehitysvaiheiden kautta heidän tarvitseman kodin tuen määrään.

Lapsen harrastusvuosia kysyttiin valmiilla vastausvaihtoehdoilla, jotka olivat alle vuosi, yksi-kaksi vuotta, kaksi-kolme vuotta ja yli kolme vuotta. Vastausmäärät jakautuivat lähes tasan näiden vaihtoehtojen välille. Harrastejoukkueiden kyselyn vastauksissa oli yli 80% alle kaksi vuotta harrastaneita, kun taas kilpajoukkueissa yli 60% lapset olivat harrastaneet seurassa yli kaksi vuotta. Harrastusvuodet vaikuttavat vastauksissa vanhempien tietämyksen tasoon seuran toimintatavoista.

Kasvatuskumppanuuden toteutuminen vuonna 2019

Harrastejoukkueiden 33 vastaajasta 24 prosenttia ei ollut kuluvan vuoden aikana keskustellut lapsensa valmentajien kanssa ollenkaan. Loput vastanneista, eli 76 prosenttia olivat keskustelleet kuluvan vuoden aikana joukkueen valmentajien kanssa joko kasvotusten, puhelimesta tai viestien välityksellä. Kilpajoukkueiden 56 vastanneesta vanhemmista 10 prosenttia ei ollut keskustellut vuoden aikana kertaakaan valmentajien

kanssa. Loput 90 prosenttia olivat keskustelleet joko kasvotusten, viestien välityksellä tai puhelimesta. Hajonta vastauksissa kilpa- ja harrastejoukkueiden välillä johtuu todennäköisesti siitä, että harrastejoukkueet harjoittelevat määrällisesti vähemmän eivätkä kilpaile, jolloin kotiin informoitavia asioita tulee automaattisesti vähemmän.

Harrastejoukkueiden kyselyyn vastanneista yli 50 prosenttia ei ollut keskustellut lapsensa joukkueen joukkueenjohtajan kanssa kertaakaan vuoden aikana. Tämä selittyy osittain sillä, että 30 prosenttia vastanneen lapsen joukkueella ei ole ollut joukkueenjohtajaa kaudella 2019. Kilpajoukkueiden vastaajista 12,5 prosentilla ei ollut joukkueenjohtajaa kaudella 2019. 18 prosenttia vastasi, ettei ole keskustellut joukkueenjohtajan kanssa ollenkaan kuluvana vuotena. Loput vastanneista oli keskustellut joukkueenjohtajan kanssa joko kasvotusten, puhelimitse tai viestien välityksellä. Tulosten tulkintaan vaikuttaa, että kysymys oli aseteltu monivalintana. Tuloksista ei selviä onko sama henkilö vastannut, ettei ole keskustellut joukkueenjohtajan kanssa ja ettei lapsen joukkueella ole joukkueenjohtajaa.

Vanhemmilta kysyttiin, onko heille tarjottu mahdollisuutta tavata valmentajia tai joukkueenjohtajaa kasvotusten. Tuloksista selviää, ettei kaikille ole tarjottu mahdollisuutta tähän tai eivät ole varmoja asiasta. Seuraavassa kysymyksessä kysytään, onko vanhempainiltaa järjestetty kuluvan vuoden aikana, ja onko vanhempi osallistunut sinne. Harrastejoukkueiden vastaajista 15 prosenttia vastaa, ettei vanhempainiltaa ole järjestetty. Kilpajoukkueiden vastauksista selviää, että jokaiselle joukkueelle on järjestetty vanhempainilta ja 80 prosenttia vastanneista on ollut paikalla. Näiden kahden kysymyksen vastaukset ovat hieman ristiriidassa toistensa kanssa. Kysymykset olisi ehkä voitu sijoittaa kyselyyn toisinpäin.

Kyselystä perusteella vanhemmat ovat yksimielisiä siitä, että vanhempainiltoja tulisi järjestää vuosittain. Suurin osa vastaajista toivoo vanhempainillan järjestettävän kaksi kertaa vuodessa. Pienen osan mielestä vanhempainiltoja voisi olla useammin kuin kaksi kertaa vuodessa. Vastaustulos kertoo vanhempien halukkuudesta olla mukana lapsen harrastuksessa.

Viestintä koteihin valmentajien ja Jojojen kautta koettiin riittäväksi sekä harraste- että kilpajoukkueiden vastausten perusteella. Kilpajoukkueiden vastanneista kaikki olivat tyytyväisiä viestinnän määrään. Harrastejoukkueiden osalta 22 prosenttia vanhemmista toivoisi viestintää koteihin useammin.

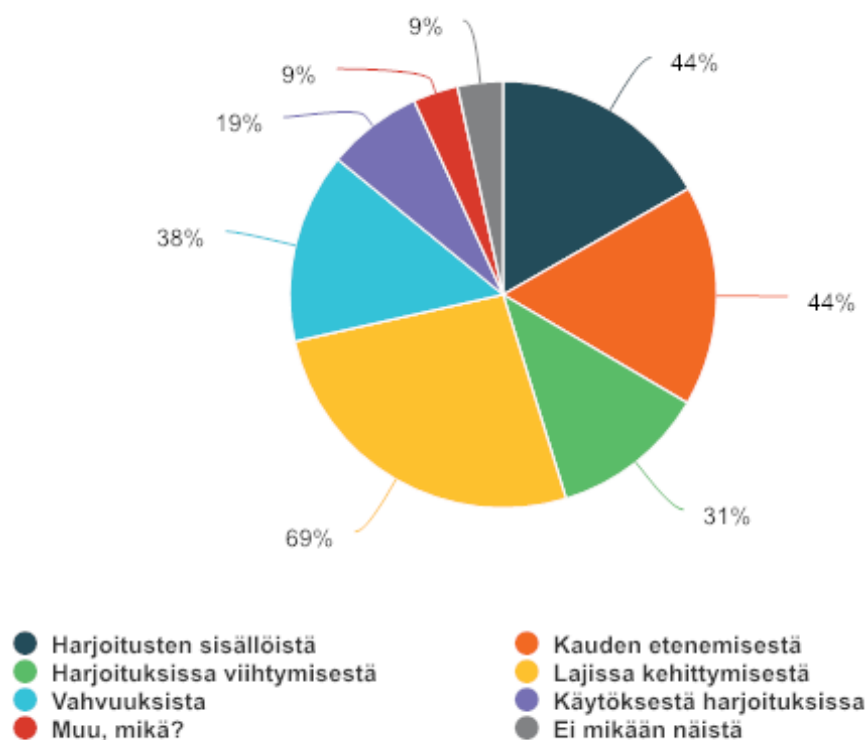
Vanhempien halukkuutta osallistua lapsen harrastukseen ja urheilijaksi kasvun prosessiin selvitettiin sekä harraste- että kilpajoukkueiden kyselyissä. Harrastejoukkueiden vanhemmat olivat pääosin tyytyväisiä nykytilanteeseen. Heistä 27 prosenttia haluaisi osallistua enemmän. Kilpajoukkueiden vanhemmat kokivat lähes 100 prosenttisesti osallistuvansa tarpeeksi urheilijaksi kasvun prosessiin. Ainoastaan kaksi vanhempaa vastasi, ettei mielestään osallistu riittävästi. Kilpa- ja harrastejoukkueiden kyselyihin kysymys oli muotoiltu hieman eri tavalla, joka saattaa vaikuttaa tuloksiin.

Kasvatuskumppanuuden kehittäminen

Viestinnän kehittämistä kysyttiin vanhemmilta monivalintakysymyksellä. Harrastejoukkueiden vanhemmat toivoivat pääsääntöisesti viestinnän tapahtuvan sähköpostin ja Whatsappin välityksellä. 16 prosenttia vastanneista toivoi lisää tapaamisia vanhempien, valmentajien ja Jojojen välille. 25 prosentin mielestä viestintää ei ole tarpeen kehittää. Kilpajoukkueiden vanhemmista selvästi isompi osa oli tyytyväinen viestintään, jopa 61 prosentin mielestä sitä ei ole tarpeen kehittää. Tämä tulos kertoo siitä, että kilpajoukkueiden kohdalla viestintä on monipuolisempaa kuin harrastejoukkueilla.

Vanhemmilta kysyttiin monivalintakysymyksellä, mistä asioista he haluaisivat tietää lisää liittyen lapsen harrastukseen. Vastausvaihtoehdoiksi harrastejoukkueille oli annettu harjoitusten sisällöt, viihtyminen harjoituksissa, vahvuudet, kauden eteneminen, lajissa kehittyminen, ei mikään näistä tai jokin muu. Jos vanhempi valitsi vastaukseksi muu vaihtoehdon, avautui mahdollisuus kirjoittaa vastaus itse.

Positiivista tuloksissa oli se, että yli puolet vanhemmista halusi tietää lisää urheilijan kehittymisestä. Kauden eteneminen, harjoitusten sisällöt, harjoituksissa viihtyminen ja urheilijan vahvuudet saivat seuraavaksi eniten vastauksia. Selvästi pienempi osa vastanneista halusi tietää lisää urheilijan käytöksestä harjoituksissa. Kolme vastaajaa ei halunnut tietää enempää mistään näistä. (kuvio 1.)

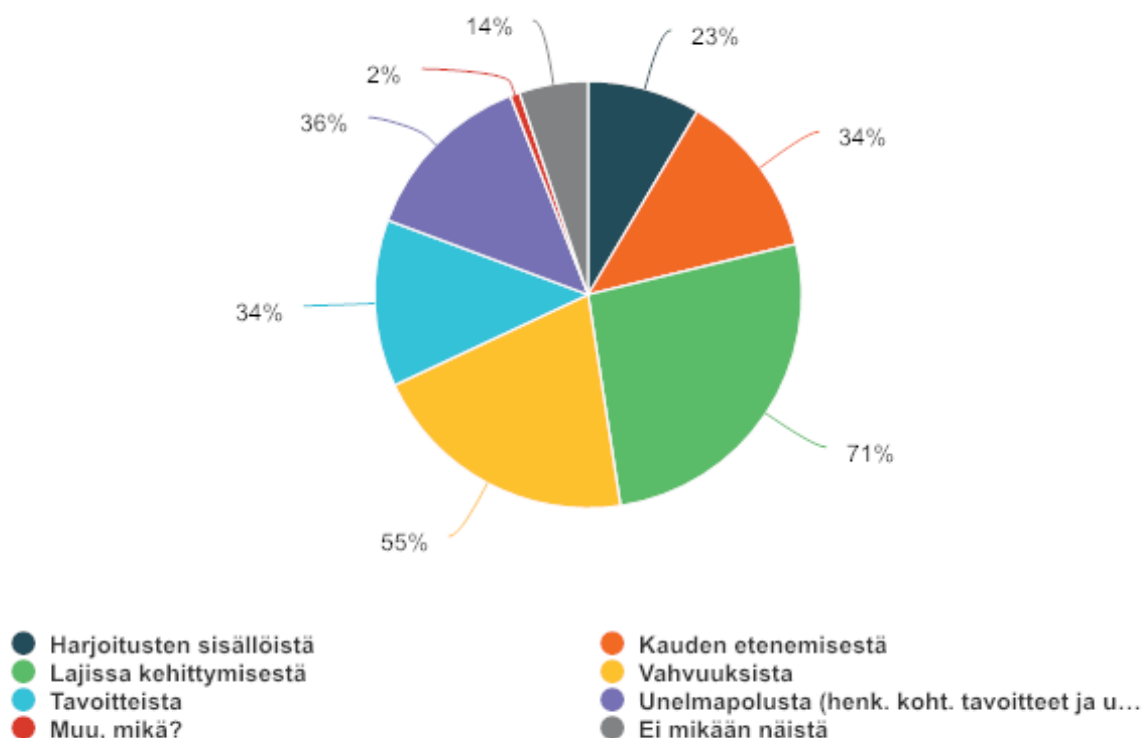
Kuvio 1. Harrastejoukkueiden kysely: Haluaisitko tietää enemmän lapsesi: (voit valita useita).

Vastanneista vanhemmista kolme valitsi vaihtoehdon muu. He avasivat avoimeen vastauskenttään haluavansa tietää lisää seuran yleisistä käytännöistä, pakollisista hankinnoista ja motivaatiosta lajia kohtaan.

Kilpajoukkueiden vanhemmilta kysyttiin sama kysymys, mutta vastausvaihtoehdot erosivat hieman harrastejoukkueiden vanhempien kyselystä. Kilpajoukkueiden vanhemmilta kysyttiin, haluaisivatko he tietää enemmän harjoitusten sisällöstä, urheilijan kehitymisestä, tavoitteista, vahvuuksista, kauden etenemisestä, urheilijan unelmapolusta, ei mistään näistä tai jostain muusta.

Yli puolet vastanneista vanhemmista halusi tietää lisää urheilijan vahvuuksista ja kehitymisestä lajissa. Noin kolmasosa halusi tietää urheilijan tavoitteista, kauden etenemisestä ja unelmapolusta. Myös harjoitusten sisällöt kiinnostivat vastanneita. 14 prosenttia vastanneista ei halunnut tietää mistään vaihtoehdoista, ja kaksi prosenttia eli yksi henkilö valitsi vaihtoehdon: muu. Hän kaipasi valmentajan näkemystä lapsen kehityksestä ja tavoitteista. (kuvio 2.)

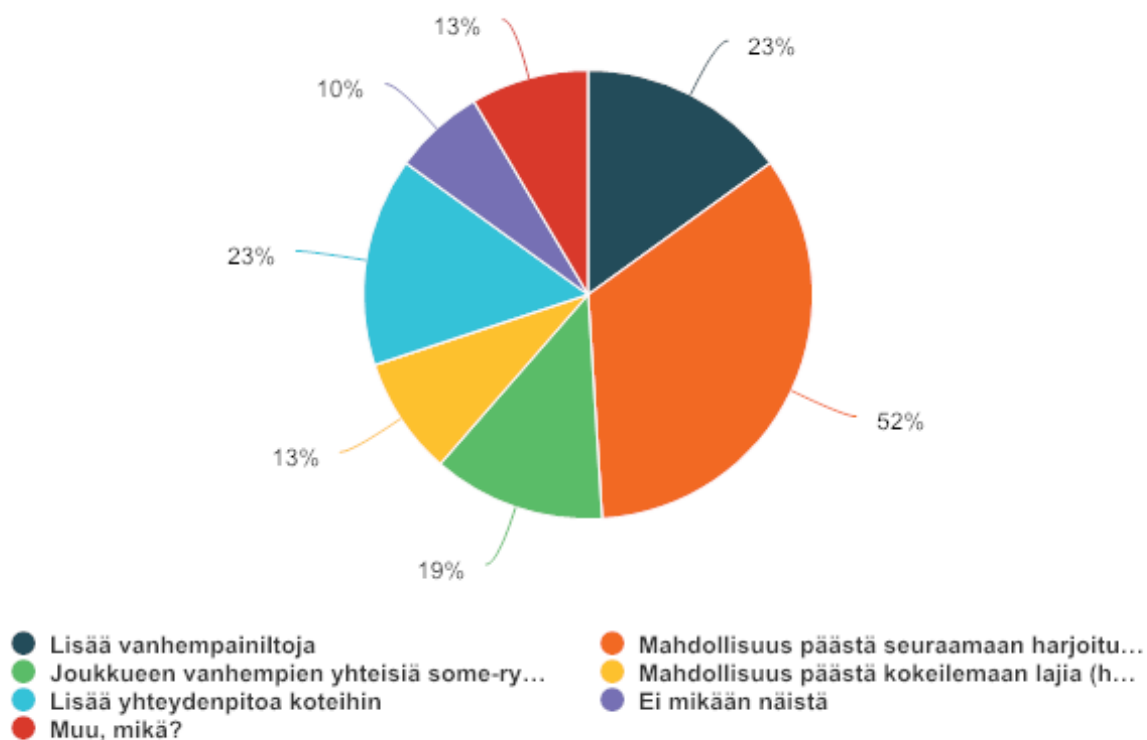
Kuvio 2. Kilpajoukkueiden kysely: Haluaisitko tietää enemmän lapsesi: (voit valita useita).

Tutkimukseni kannalta oli erittäin hyödyllistä saada tietoa siitä, mistä vanhemmat haluaisivat saada lisää tietoa. Oli mahtavaa, että jokaiseen monivalinnan kohtaan oli vastattu. Vastausten avulla luon joukkueenjohtajien kasvatuskumppanuuden toteuttamisen vuosikelloon uusia toimintatapoja, sekä annan tilaajalle muita kehitysehdotuksia.

Sekä kilpa- että harrastejoukkueiden vanhemmilta kysyttiin osallistavatko he mielestään tarpeeksi lapsen harrastukseen ja urheilijaksi kasvun prosessiin. Kilpajoukkueiden vanhemmista lähes kaikki, yhteensä 96 prosenttia osallistuvat mielestään riittävästi. Harrastejoukkueiden vanhemmista taas jopa 27 prosenttia ei kokenut osallistuvansa tarpeeksi. Kilpa- ja harrastejoukkueiden vanhempien välinen ero saattaa johtua siitä, ettei harrastejoukkueiden vanhemmille ole annettu vielä tarpeeksi työkaluja seuran puolelta, miten he voisivat osallistua ja tukea enemmän.

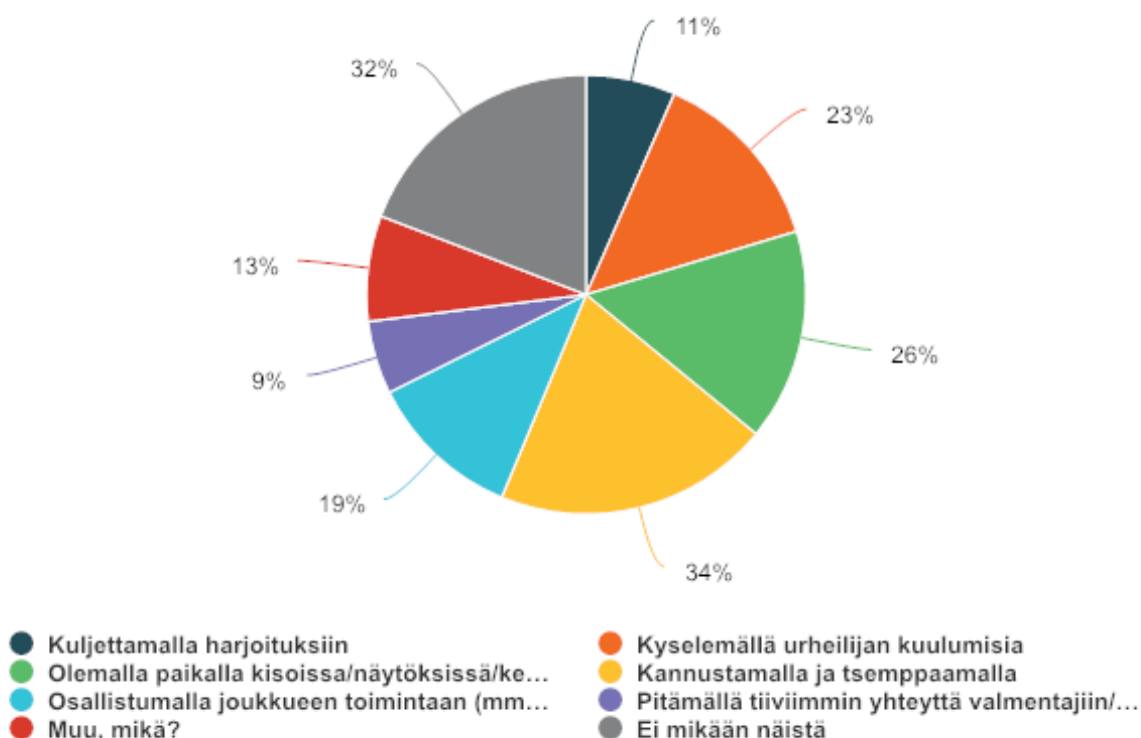
Harrastejoukkueiden vanhemmilta kysyttiin kehitysehdotuksia vanhempien osallistumiseen lapsen harrastukseen monivalinnan muodossa. Vastausvaihtoehdoissa oli taas yksi kohta, johon sai kirjoittaa avoimen vastauksen. Yli puolet vanhemmista haluaisivat päästä seuraamaan lapsen harjoituksia. Noin neljännes vastanneista toivoisi lisää

yhteydenpitoa koteihin, lisää vanhempainiltoja ja yhteisiä some ryhmiä joukkueen vanhemmille. 13 prosenttia vanhemmista haluaisivat päästä kokeilemaan lajia itse, ja 10 prosenttia vastasi ei mikään näistä. 13 prosenttia vastasi muu, joissa toivottiin kuitenkin samoja asioita mitä vastausvaihtoehdoissa jo oli annettu. (Kuvio 3.)

Kuvio 3. Harrastejoukkueiden kysely: Miten kehittäisit vanhempien mahdollisuutta osallistua lapsen harrastukseen? (voit valita useita).

Kilpajoukkueiden vanhemmille kysymys oli muotoiltu: haluaisivatko he tukea lapsen kilpaurheilua enemmän ja miten. Kysymykseen oli vastattu vastausvaihtoehtojen puitteissa hyvin tasaisesti jokaiseen vaihtoehtoon. Eniten vastauksia tuli vaihtoehdoille kannustamalla ja tsemppaamalla, olemalla paikalla kisoissa, näytöksissä ja kentrareissa, kyselemällä urheilija kuulumisia ja ei mikään näistä. 19 prosenttia vanhemmista haluaisi osallistua enemmän lapsen joukkueen toimintaan, 11 prosenttia kuljettamalla harjoituksiin, 9 prosenttia pitämällä tiiviimmin yhteyttä valmentajiin ja 13 prosenttia valitsi vaihtoehdon muu, mikä. Muu vastauksista jokainen oli kirjoittanut osallistuvansa jo kaikkiin vaihtoehtoihin.

Kuvio 4. Kilpajoukkueiden kysely: 13. Haluaisitko tukea lapsesi kilpaurheilua enemmän, miten? (voit valita useita).

Vanhempien osallistumisen kehittämisestä sain hyviä vastauksia kehittämistyötä ajatellen. Kilpajoukkueiden vanhemmista selvästi isompi osa koki olevansa täysin tyytyväinen antamansa tuen määrään, verrattuna harrastejoukkueiden vanhempien vastauksiin. Uskon tuloksen johtuvan siitä, että kilpajoukkueiden vanhemmilla on enemmän työkaluja urheilijan tukemiseen, koska he ovat olleet mukana seuran toiminnassa pidempään. Sain vastauksista kuitenkin paljon tietoa ja ajatuksia siitä, miten vanhempien osallistumista harrastukseen voitaisiin kehittää.

5.3 Teemahaastatteluiden tulokset

Haastateltavat henkilöt olivat joukkueenjohtajatoiminnan asiantuntijoita, Palloliiton seurakehittäjä Janne Koivisto ja kilpacheerleadingseura HAC:n joukkueenjohtaja Kristiina Tulkki. Janne Koivisto kertoi vastaavansa Palloliitossa seurakehityksestä, jonka alle kuuluu jäsenseurojen joukkueenjohtajien kouluttaminen. Kristiina Tulkki on toiminut HAC:ssa joukkueenjohtajana vuodesta 2004 alkaen. Vuosien varrella

Kristiina on ollut mukana myös seuran hallituksessa, mutta päätenyt kuitenkin siihen, että joukkueenjohtaminen on se juttu, mitä hän haluaa tehdä.

Molemmat haastateltavat kertoivat, että lähtökohtaisesti jokaisella joukkueella sekä Palloliitonjäsenseuroissa että kilpacheerleadingseura HAC:ssa on vähintään yksi joukkueenjohtaja. Joukkueenjohtajat ovat lähes 100 prosenttisesti harrastavien lasten vanhempia. Kuitenkin joukkueenjohtajina saattaa toimia esimerkiksi valmentajien vanhempia.

Molemmilta haastateltavilta kysyttiin, miten joukkueenjohtajien toimintaa valvotaan ja ohjataan. Janne Koiviston mukaan Palloliitto ohjaa ja auttaa seuroja joukkueenjohtajatoiminnan kehittämisessä koulutusmateriaalien avulla. Aiemmin on ollut käytännössä toimintatapa, missä Janne itse meni kouluttamaan joukkueenjohtajia seuroihin. Koska seurat toimivat hieman eritavoilla jäi kouluttaminen vähän ympärööräksi. Tavoitteena olisi päästä siihen, että seuroilla olisi vahva rakenne. Siksi systeemin muutettiin sellaiseksi, että seuroista valitaan joukkueenjohtajavastaavat, jotka vievät materiaalit omalle seuralle. Seurat voivat sitten itse muokata materiaaleja oman seuran näköiseksi.

Kristiina Tulkki kertoi, että HAC:ssa joukkueenjohtajien toimintaa valvoo ja ohjaa hallituksen jäsen, joka on valittu joukkueenjohtajatoiminnan vastaavaksi. Seurassa on olemassa joukkueenjohtajan käsikirja. Joukkueenjohtajilla on Facebook ryhmä, jossa jaetaan tietoa. Sen lisäksi joukkueenjohtajatoiminnan vastaava on yleensä pitänyt joukkueenjohtajille tapaamispäivän kerran vuodessa. Viime aikoina on kuitenkin järjestetty toimijoiden yhteinen kick off, mihin osallistuvat valmentajat ja joukkueenjohtajat.

Suomen cheerleadingliitto ei toistaiseksi ohjaa cheerleading seurojen joukkueenjohtajatoimintaa ollenkaan. Palloliitolta voitaisiin ottaa esimerkkiä ja mallia joukkueenjohtajien koulutusmateriaaleista, joiden avulla voitaisiin taata tasalaatuinen joukkueenjohtajatoiminta kaikissa cheerleading seuroissa. TCS Smashilla on käytössä samanlaisia toimintatapoja HAC:n kanssa joukkueenjohtajien toiminnan ohjaamiseen. Esimerkkinä joukkueenjohtajatoiminnan vastaava ja joukkueenjohtajien käsikirja ja joukkueenjohtajien Facebook ryhmä. Toimijoiden yhteinen kick off kauden alussa voisi toimia myös TCS Smashissa.

Haastatteluissa kysyttiin joukkueenjohtajien tehtävistä seuroissa, ja kasvatuskumppanuuden toteuttamisesta niiden kautta. Janne Koiviston mukaan Palloliiton jäsenseuroissa termiä kasvatuskumppanuus ei oikeastaan käytetä, vaikka se näkyy toki kaiken toiminnan yllä. Joukkueenjohtajien tehtäviin kuuluun muun muassa yhteydenpito harrastajien vanhempiin ja vanhempainiltojen vetäminen. Tavoitteena olisi tulevaisuudessa, että seurat voisivat itse järjestää vanhemmille infotilaisuuksia ja koulutuksia. Kaikki liittyy harrastuksessa tukemiseen ja vanhemmuuden tukemiseen. Vanhemmatkin saisivat koulutuksista lisää työkaluja olla parempia vanhempia. Ravinto ja uniasioista haluttaisiin lisää tietoa vanhemmille.

Kristiina Tulkki kertoi, että HAC:ssa joukkueenjohtajat hoitavat todella paljon joukkueen asioita, budjettien tekemisestä kisamatkojen varaamiseen ja harjoituksissa läsnä olemiseen. Joukkueenjohtajat myös hoitavat pitkälti viestimisen vanhemmille. HAC järjestää vanhemmille ravintoluentoja ja seuran kautta on mahdollisuus osallistua ensiapu- ja järjestyksenvalvoja koulutuksiin. Koulutusten käyneitä vanhempia voidaan sitten hyödyntää seuran järjestämissä tapahtumissa.

Molempien haastateltavien vastauksista sain uusia ideoita, miten TCS Smash voisi kehittää joukkueenjohtajien toimintaa. Esimerkiksi teemakoulutukset ravinnosta ja uniasioista olisivat varmasti hyödyllisiä, sekä urheilijan kasvun että kasvatuskumppanuuden näkökulmasta.

Sekä Janne Koivisto, että Kristiina Tulkki kertoivat vanhempien osallistumisessa lasten harrastukseen olevan paikoittain haasteita. On paljon niitä vanhempia, jotka vain tiputtavat lapsen treenihallin pihaan ja hakevat harjoitusten jälkeen. Toisaalta on olemassa myös toinen ääripää, jotka ovat liiankin kiinnostuneita ja haluavat osallistua kaikkeen. Heitä tulisi hyödyntää mahdollisimman paljon seuran toimintaan, vaikka eivät olisi itse joukkueenjohtajina.

Janne Koiviston mukaan tulevaisuudessa täytyy puuttua enemmän siihen, miten vanhempi käyttäytyy urheilevan lapsen kanssa. Miten kohdata epäonnistumiset ja onnistumiset, ilot ja surut. Kasvattaa periaatteessa vanhemmuuteen urheilun kautta. Silloin kun on ilo ja onnistuminen niin pitäisi olla siinä läsnä ja myötäelää, iloita lapsen kanssa, se vahvistaa vanhemmuutta. Epäonnistumisen kohdalla tukea ja halata, kuunnella lasta.

Haastatteluiden tuloksista voin päätellä, että kehitettävää kasvatuskumppanuuden toteutumisessa urheiluseuroissa on runsaasti. Kuitenkin jo toimivia toimintamallejakin löytyy. Urheiluseurojen olisi hyvä tehdä tässäkin asiassa yhteistyötä ja oppia toinen toisiltaan. Kaikilla on kuitenkin sama päämäärä: osallistaa vanhempia enemmän lapsen harrastukseen.

5.4 Tutkimuksen eettisyys ja luotettavuus

Kehittämistyötä tehdessä on huomioitava tieteen tekemisen ja yritysmaailman eettiset säännöt. Rehellisyys, tarkkuus ja huolellisuus ovat tärkeitä eettisiä sääntöjä. Kehittämistyössä on oltava rehellinen ja tutkimukseen osallistuvien henkilöiden täytyy tiedostaa mihin heidän lausuntojaan käytetään. (Ojasalo, Moilanen & Ritalahti 2015, 49.)

Huomioin eettisyyden kaikissa kehittämistyön menetelmissäni. Kaikki tutkimukseen osallistuneet tahot tiesivät, että kerään tietoa opinnäytetyötä varten. Haastateltavilta pyysin erikseen luvan käyttää heidän nimiään opinnäytetyössäni.

Tutkimustulokset ovat luotettavia, koska olen toteuttanut itse henkilökohtaisesti kaiken tiedonkeruun. En ole muuttanut kenenkään tutkimukseen osallistuneen vastauksia. Webropol-kyselyn tuloksiin voidaan kuitenkin suhtautua pienellä kriittisyydellä, koska siihen vastattiin nimettömästi. Kyselyyn vastasi yhteensä 89 vanhempaa, joka on alle neljäsosa verrattuna urheilijoiden määrään vuonna 2019. En voi yleistää kyselyn tuloksia koko seuran vanhempien mielipiteiksi, koska kaikki eivät vastanneet kyselyyn.

Tutkimusta tehdessä toimin samanaikaisesti TCS Smashin työntekijänä. Koen tämän vaikuttaneen positiivisesti tutkimustuloksiin, koska tunsin etukäteen suuren osan tutkimukseen osallistuneista henkilöistä. Uskon että sain kerättyä laajemmin materiaalia, kun osasin kysyä oikeat kysymykset oikeilta kohderyhmiltä. Kaikki menetelmät toteutettiin rennossa ilmapiirissä ja learning cafet sekä haastattelut olivat keskustelevia tilanteita. Tiesin paljon aiheesta jo valmiiksi, jolloin kehittämistyön tekeminen oli luontevaa ja helppoa.

6 VUOSIKELLO KASVATUSKUMPPANUUDEN TOTEUTTAMISEEN

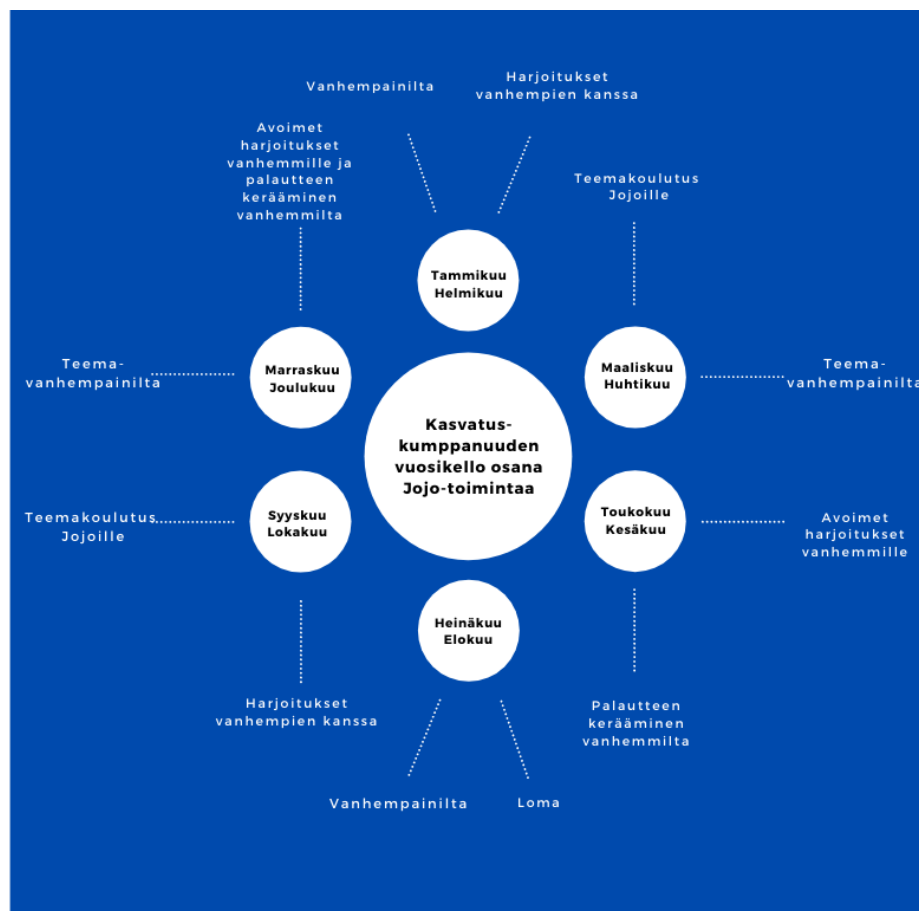
Tässä luvussa esittelen opinnäytetyöni tuotoksen, eli joukkueenjohtajien vuosikellon kasvatuskumppanuuden toteuttamiseen urheiluseurassa. Esittelen myös kehittämissuhteukset TCS Smash ry:lle, miten urheiluseura voisi joukkueenjohtajien lisäksi parantaa kasvatuskumppanuuden toteuttamista.

Opinnäytetyön tavoitteena oli luoda malli kasvatuskumppanuuden jalkauttamiseen urheiluseurassa osana joukkueenjohtajien toimintaa, ja mallin avulla pysyvä toimintatapa seuran. Tulosten perusteella päädyin luomaan joukkueenjohtajille vuosikellon kasvatuskumppanuuden toteuttamiseksi. Joukkueenjohtajilla on jo olemassa vuosikello koskien heidän muita tehtäviään, joita en liittänyt kasvatuskumppanuuden vuosikelloon.

Kasvatuskumppanuuden vuosikello joukkueenjohtajille (ks. liite 4.) ja (kuvio 5.) auttaa joukkueenjohtajia osallistamaan urheilijoiden vanhempia entistä paremmin mukaan harrastustoimintaan. Se on suunniteltu kellon muotoon ja sisältää kaikki vuoden kuukaudet sekä jokaiselle kuukaudelle tavoitteen kasvatuskumppanuuden toteuttamiseen.

Kasvatuskumppanuuden vuosikello auttaa Jojoja osallistamaan urheilijoiden vanhempia harrastustoimintaan ja tukemaan urheilijoita entistä paremmin urheilijaksi kasvun prosessissa. Vuosikelloon on nimetty Jojoille tehtäviä kuukausittain kasvatuskumppanuuden toteuttamiseksi TCS Smashissa.

Kuvio 5. Kasvatuskumppanuuden vuosikello osana joukkueenjohtajien toimintaa.

Vuosikellon tueksi avasin tilaajalle tarkemmin ideoitani sen sisällöstä. Teemakoulutus joukkueenjohtajille pidettäisiin kaksi kertaa vuodessa joukkueenjohtajien tapaamisen yhteydessä tai seuran järjestämänä erillisenä koulutuksena. Koulutuksen voisi vetää joku seuran työntekijä, tai ulkopuolinen kouluttaja. Teemoja voisivat olla esimerkiksi urheilijan ravinto, lepo, palautuminen ja urheilijan polku.

Teemavanhempainilta järjestettäisiin joukkueenjohtajien toimesta kaksi kertaa vuodessa, aiheena se teema, josta joukkueenjohtajat ovat juuri käyneet koulutuksen seuran kautta. Vanhempainilta voi olla myös nopea tietoisku aiheesta, kesto esimerkiksi 15-30 minuuttia harjoitusten päätteeksi. Tähän voi yhdistää myös mahdollisuuden tavata valmentajat henkilökohtaisesti tai harjoitusten avoimen seuraamisen.

Avoimet harjoitukset vanhemmille järjestettäisiin myös kaksi kertaa vuodessa. Nimitettäisiin tietty päivä, kun vanhemmat ovat tervetulleita seuraamaan joukkueen harjoituksia. Lisäksi kaksi kertaa vuodessa pidettäisiin erilliset harjoitukset vanhemmille,

jossa he pääsevät treenaamaan yhdessä joukkueen kanssa. Joukkueenjohtajat valitsevat päivät yhdessä valmentajien kanssa ja tiedottavat koteihin.

Joukkueenjohtajat keräisivät vanhemmilta palautetta kasvatuskumppanuuden toteutamisesta kaksi kertaa vuodessa. Palautteen avulla kartoitetaan tyytyväisyyttä kasvatuskumppanuuden toteutumisesta ja pyydetään ideoita esimerkiksi teemakoulutusten aiheisiin. Joukkueenjohtajat käyvät vastaukset läpi ja lähettävät lyhyen koonnin huippu-urheilupäällikölle.

Joukkueenjohtajien vuosikellon lisäksi annoin tilaajalle kehitysehdotuksia seuran toimintaan kasvatuskumppanuuden näkökulmasta saatujen tulosten perusteella. Kehitysehdotuksiksi muodostuivat viestintäkanavien selkeytys: kaikille joukkueille samat toimintatavat viestintään, koskien etenkin joukkueiden omia viestintäkanavia ja viestinnän määrää. Lisäksi ehdotin vanhempien osallistamista mukaan alle 12-vuotiaiden Unelmapolkukeskusteluihin.

7 LOPUKSI

Tässä luvussa käsittelen kehittämistyön tuloksista tekemiäni johtopäätöksiä. Pohdin kehittämistyön onnistumista ja mitä aiheesta voitaisiin tutkia seuraavaksi. Lopuksi referoin tilaajan kanssa käydyn palautekeskustelun.

Opinnäytetyön yhteenveto

Olin miettinyt opinnäytetyöni tutkimuskysymykset yhdessä tilaajan kanssa ja ne olivat: miksi kasvatuskumppanuus pitää tuoda näkyväksi osaksi seuran toimintaa? Miten joukkueenjohtajat voivat toteuttaa kasvatuskumppanuutta joukkueiden toiminnassa? Näihin kysymyksiin etsin vastauksia valitsemillani menetelmillä, jotka olivat osallistava learning cafe, verkkokysely ja teemahaastattelut.

Tuloksissa sain tietoa kasvatuskumppanuuden toteutumisesta TCS Smashissa vuonna 2019, ideoita ja ajatuksia kasvatuskumppanuuden kehittämisestä osana joukkueenjohtajien toimintaa ja tietoa jo toimivista toimintatavoista. Tuloksista ilmeni, että kasvatuskumppanuus on jo aiemmin näkynyt seuran toiminnassa, vaikka sen toteuttamiselle ei ole ollut auki kirjattua mallia. Tuloksista huokui myös tarve kehittää toimintaa ja sain aineistostani useita uusia ideoita toiminnan kehittämiseen. Kasvatuskumppanuuden näkyväksi tuominen koettiin tärkeäksi, jotta vanhemmilla olisi entistä paremmat mahdollisuudet päästä osallistumaan seuran toimintaan ja sitä kautta tukea lapsiaan urheiluharrastuksessa.

Tuotoksena syntyi vuosikello joukkueenjohtajille kasvatuskumppanuuden toteuttamiseen. Vuosikello sisälsi ainoastaan kasvatuskumppanuuteen liittyviä tehtäviä joukkueenjohtajille vuoden aikana. Se oli jaettu kellon mukaisesti kuukausiin, ja nimetty jokaiselle kuukaudelle tehtävä, jonka avulla joukkueenjohtajat voivat osallistaa urheilijoiden vanhempia mukaan toimintaan. Vuosikellon lisäksi esitin tilaajalle kehitysehdotuksia tulosten perusteella, miten seuran työntekijät ja valmentajat voisivat kehittää kasvatuskumppanuuden toteuttamista.

Seuraavaksi pitää testata miten vuosikello lähtee toimimaan ja onko siinä tarpeeksi tai liikaa tehtäviä joukkueenjohtajille kasvatuskumppanuuden toteuttamiseen. Vuosikelloa voidaan kehittää eteenpäin joukkueenjohtajilta ja vanhemmilta saadun palautteen

perusteella. Vuosikellon tehtäviä voidaan tarvittaessa jakaa myös valmentajien toteuttavaksi. Kasvatuskumppanuuden toteutumisesta TCS Smashissa tulevaisuudessa voidaan seurata ja kehittää vanhempien, valmentajien, työntekijöiden ja joukkueenjohtajien palautteen ja huomioiden avulla. Tulevaisuudessa on tärkeää kartoittaa, miten kasvatuskumppanuuden toteuttaminen näkyy seuran toiminnassa ja parantaako se vanhempien osallistumista.

Kasvatuskumppanuuden vuosikellosta voisivat hyötyä myös muut urheiluseurat, lajista riippumatta. Etsiessäni tietoa kasvatuskumppanuudesta urheiluseuroissa huomasin, että tietoa löytyy vähäisesti. Kasvatuskumppanuuden näkyväksi tuominen urheiluseuroissa voisi ammattimaistaa seurojen toimintaa. Kasvatuskumppanuuden vuosikello sopisi sellaisenaan myös valmentajien tai seuran työntekijöiden ja toimijoiden käyttöön.

Kehittämistyö oli mielenkiintoinen toteuttaa ja selvästi tarpeellinen urheiluseurojen kentällä. Yhteisöpedagogin näkökulmasta kasvatuskumppanuus ja sen näkyväksi tuominen on tärkeä osa lasten ja nuorten kasvua ja kehitystä, niin urheiluseurojen toiminnassa kuin muussakin harrastetoiminnassa. Kasvatuskumppanuus ei ole pelkästään varhaiskasvatuksen ja koulujen vastuulla, vaan se kuuluu kaikille, jotka ohjaavat lasta tai nuorta.

Tilaajan palaute

Palautekeskustelussa tilaajan kanssa kävimme läpi opinnäytetyön prosessin ja kehittämistyöstä syntyneen tuotoksen, eli vuosikellon joukkueenjohtajille kasvatuskumppanuuden toteuttamiseen. Tilaaja pyysi muutamia täsmennyksiä vuosikellon toteuttamiseen, miten huomioidaan joukkueenjohtajien muut tehtävät ja toteutuuko kasvatuskumppanuus samassa rytmissä kilpa- ja harrastejoukkueilla. Avasin keskustelussa ajatustani siitä, että kaikkien joukkueiden joukkueenjohtajat toteuttaisivat vuosikellon tehtäviä samassa rytmissä, mutta tarvittaessa jotain voi jättää pois, jos aika tuntuu loppuvan. Kerroin myös, että huomioidin joukkueenjohtajien muut tehtävät, kun kokosin vuosikelloa.

Pohdimme tilaajan kanssa palautekeskustelussa pitäisikö vuosikelloa vielä muokata ennen sen käyttöönottoa. Päädyimme kuitenkin siihen, että tilaaja ottaa vuosikellon

käyttöön sellaisenaan ja sitä voidaan kehittää joukkueenjohtajilta saadun palautteen perusteella. Tilaaja päätyi keskustelussa siihen, että kasvatuskumppanuuden vuosikello menee hyvin yksin joukkueenjohtajien muiden tehtävien kanssa.

Sain tilaajalta hyvää palautetta tuotoksesta ja kehittämistyöstäni. Tilaajan mukaan vuosikello antaa raamit joukkueenjohtajien toiminnalle ja ohjaa, miten kasvatuskumppanuutta kehitetään seurassa. Vuosikello avaa selkeästi toiminnot, joita seuralla on kasvatuskumppanuuden jalkauttamiseen liittyen. Kasvatuskumppanuuden vuosikello tulee TCS Smashin käyttöön joukkueenjohtajatoiminnassa ja sen avulla kehitetään kasvatuskumppanuutta ja joukkueenjohtajien toimintaa tulevaisuudessa.

LÄHTEET

Gardin, Markku 2020. Mentaalivalmennus Gardin. Lasten vanhemmat ja lapsen urheileminen. Viitattu 3.4.2020. <https://www.mentaalivalmennusgardin.fi/sites/mentaalivalmennusgardin.fi/files/sisalto/Vanhemmat%20ja%20lasten%20urheilu.pdf>

Heikkilä, Jaakko 2009. Kasva, välitä ja valmenna - henkilöjohtamisella voittajajoukkueeksi (5. painos). Helsinki: Gummerus kirjapaino Oy.

Helander, Kari 2020. Etelä-Suomen Liikunta ja Urheilu. Etelätuuli Etelä-Suomen Liikunta ja Urheilu Ry:n verkkolehti. Viitattu 21.3.2020. <https://www.eslu.fi/etela-tuuli/2017/5/vanhemmat-seuratoiminnan-tukena-ja-mahdollistajana/>

Innokylä 2019. Learning cafe eli oppimiskahvila. Viitattu 14.11.2019. <https://www.innokyla.fi/web/malli2825539>

Karila, Kirsti & Nummenmaa, Anna Raija 2006. Kasvatuskumppanuus vuorovaikutussuhteena. Teoksessa Helena Rasku-Puttonen (toim.) Kasvatuvuorovaikutus. Tampere: Vastapaino. 91-108.

Mannerheimin lastensuojeluliitto 2020. Vanhemmille. Tietoa lapsiperheen elämästä. Kasvatuskumppanuus päiväkodin kanssa. Viitattu 3.4.2020. <https://www.mll.fi/vanhemmille/tietoa-lapsiperheen-elamasta/paivakoti-ikaisen-lapsen-kaverisuhteet/kasvatuskumppanuus-paivakodin-kanssa/>

Mero, Antti & Nummela, Ari & Kalaja, Sami & Häkkinen, Keijo 2016. Huippu-urheiluvalmennus. Teoria ja käytäntö päivittäisvalmennuksessa. Lahti: VK-Kustannus Oy.

Ojasalo, Katri & Moilanen, Teemu & Ritalahti, Jarmo 2015. Kehittämistyön menetelmät. Uudenlaista osaamista liiketoimintaan. Helsinki: Sanoma Pro.

Rautava, Pasi 2003. Vanhemmat paljon vartijoina - Vanhempien merkitys 5. luokan oppilaiden liikuntaharrastuksessa. Jyväskylän yliopisto. Liikuntatieteiden laitos. Pro gradu- tutkielma.

Rimpelä, Matti 2013. Kasvattajana muuttuvassa maailmassa. Teoksessa Anna-Liisa Lämsä (toim.) Verkosto vahvaksi. Jyväskylä: PS-kustannus, 17-19.

Suomen Jääkiekkoliitto. Haaponiemi, Ismo & Jokinen, Hannu & Suutala, Heikki 2000. Joukkueenjohtajan käsikirja. <https://limingankiekkko.net/materiaalipankki/?download=3548>

Suomen Cheerleadingliitto ry 2020. Cheerleading. Viitattu 12.2.2020. <https://scl.fi/liitto/cheerleading/>

Suomen ympäristöopisto SYKLI 2020. Opetusmenetelmiä. Viitattu 24.2.2020. <https://sykli.etapahtuma.fi/portals/5/draivi/sivu/124.html>

Turun Cheerleadingseura Smash ry 2019. Jojo-toiminnan käsikirja. Ei julkaistu. Viitattu 10.1.2020.

Turun Cheerleadingseura Smash ry 2019. Toimintakäsikirja. Viitattu 10.1.2020. <https://tcssmash.fi/wp-content/uploads/2019/04/Toimintak%C3%A4sikirja-kev%C3%A4t-2019.pdf>

Turun Cheerleadingseura Smash ry 2019. TCS Smash. Viitattu 10.1.2020. <https://tcssmash.fi/tcs-smash/>

Turun Cheerleadingseura Smash ry 2016. Unelmapolku taulukko. Ei julkaistu. Viitattu 5.4.2020.

Wuolio, Tiinu 2015. Keski-Suomen liikunta ry. Viitattu 3.4.2020. <https://www.kesli.fi/?x254116=278458>

LIITTEET

Liite 1: Kysely kasvatuskumppanuuden nykytilasta TCS Smash harrastejoukkueiden vanhemmille

1. Missä joukkueessa lapsesi harrastaa?

- Perhoset
- Kimalaiset
- Minialkeet
- Merihevoset
- Korallit
- Cheer alkeet (juniorit)
- Cheetahs
- Peipposet
- Bluebirds
- Eagles

2. Minkä ikäinen lapsesi on?

- Alle 5-vuotias
- 5-8-vuotias
- 9-12-vuotias
- 13-15-vuotias
- Yli 16-vuotias

3. Kuinka pitkään lapsesi on harrastanut TCS Smashissa?

- Alle vuoden
- 1-2 vuotta
- 2-3 vuotta
- Yli 3 vuotta

4. Oletko keskustellut lapsesi joukkueen valmentajien kanssa? (voit valita useita)

- Puhelimessa
- Kasvotusten
- Viestien välityksellä
- En ole keskustellut

5. Oletko keskustellut lapsesi joukkueen jojon kanssa? (voit valita useita)

- Puhelimessa
- Kasvotusten
- Viestien välityksellä
- En ole keskustellut
- Lapseni joukkueella ei ole jojoa

6. Onko sinulle tarjottu mahdollisuutta tavata lapsesi valmentajia ja/tai jojoa?

- Kyllä
- Ei
- En ole varma

7. Oletko osallistunut lapsesi joukkueen vanhempainiltaan viimeisen vuoden aikana?

- Kyllä
- En
- Vanhempainiltaa ei ole järjestetty

8. Kuinka usein vanhempainiltoja olisi mielestäsi tärkeää järjestää?

- Kerran vuodessa
 Kaksi kertaa vuodessa
 Useammin, kuin kaksi kertaa vuodessa
 Harvemmin, kuin kerran vuodessa

9. Koetko valmentajien/fojon tämänhetkisen viestinnän koteihin riittäväksi?

- Kyllä
 En, toivoisin viestintää useammin
 En, toivoisin viestintää harvemmin

10. Miten kehittäisit lapsesi joukkueen viestintää koteihin? (voit valita useita)

- Viestejä sähköpostin kautta
 Viestejä whatsappin kautta
 Viestejä facebookin kautta
 Lisää tapaamisia livenä
 Viestintää ei mielestäni ole tarpeen kehittää
 Muu, mikä?

11. Haluaisitko tietää enemmän lapsesi: (voit valita useita)

- Harjoitusten sisällöistä
 Kauden etenemisestä
 Harjoituksissa viihtymisestä
 Lajissa kehittymisestä
 Vahvuuksista
 Käytöksestä harjoituksissa
 Muu, mikä?
 Ei mikään näistä

12. Haluaisitko osallistua lapsesi harrastukseen enemmän?

- Kyllä
 En
 Olen tyytyväinen nykytilanteeseen

13. Miten kehittäisit vanhempien mahdollisuutta osallistua lapsen harrastukseen? (voit valita**useita)**

- Lisää vanhempainiltoja
 Mahdollisuus päästä seuraamaan harjoituksia
 Joukkueen vanhempien yhteisiä some-ryhmiä
 Mahdollisuus päästä kokeilemaan lajia (harjoitukset vanhemmille)
 Lisää yhteydenpitoa koteihin
 Ei mikään näistä
 Muu, mikä?

Liite 2: Kysely kasvatuskumppanuuden nykytilasta TCS Smash kilpajoukkueiden vanhemmille

1. Missä joukkueessa lapsesi harrastaa?

- Simpukat
- Meritähdet
- Delfiinit
- Coyotes
- Panthers
- Tigers
- Regal
- Royal
- Kolibrit
- Falcons

2. Minkä ikäinen lapsesi on?

- 8-11-vuotias
- 12-15-vuotias
- yli 16-vuotias

3. Kuinka pitkään lapsesi on harrastanut TCS Smashissa?

- Alle vuoden
- 1-2 vuotta
- 2-3 vuotta
- yli 3 vuotta

4. Oletko keskustellut lapsesi joukkueen valmentajien kanssa? (voit valita useita)

- Puhelimessa

-
- Kasvotusten
  - Viestien välityksellä
  - En ole keskustellut

5. Oletko keskustellut lapsesi joukkueen jojon kanssa? (voit valita useita)

- Puhelimessa
- Kasvotusten
- Viestien välityksellä
- En ole keskustellut
- Lapseni joukkueella ei ole jojoa

6. Onko sinulle tarjottu mahdollisuutta tavata lapsesi joukkueen valmentajia ja/tai jojoa?

- Kyllä
- Ei
- En ole varma

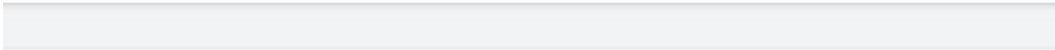
7. Oletko osallistunut lapsesi joukkueen vanhempainiltaan viimeisen vuoden aikana?

- Kyllä
- En
- Vanhempainiltaa ei ole järjestetty

8. Kuinka usein vanhempainiltoja tulisi mielestäsi järjestää?

- Kerran vuodessa
- Kaksi kertaa vuodessa
- Useammin, kuin kaksi kertaa vuodessa
- Harvemmin, kuin kerran vuodessa

9. Koetko valmentajien/jojon tämänhetkisen viestinnän koteihin riittäväksi?

- Kyllä
- En, toivoisin viestintää useammin
- En, toivoisin viestintää harvemmin

10. Miten kehittäisit lapsesi joukkueen viestintää koteihin? (voit valita useita)

- Viestejä sähköpostin kautta
- Viestejä whatsappin kautta
- Viestejä facebookin kautta
- Lisää tapaamisia livenä
- Viestintää ei mielestäni ole tarpeen kehittää
- Muu, mikä?

11. Haluaisitko tietää enemmän lapsesi: (voit valita useita)

- Harjoitusten sisällöistä
- Kauden etenemisestä
- Lajissa kehittämisestä
- Vahvuuksista
- Tavoitteista
- Unelmapolusta (henk. koht. tavoitteet ja unelmat lajin parissa)
- Muu, mikä?
- Ei mikään näistä

12. Osallistutko mielestäsi riittävästi lapsesi urheilijaksi kasvun prosessiin? (sitoutuminen kilpaurheiluun, kodin tuki, kuljeta, kustanna, kannusta)

- Kyllä
- En, haluaisin lisää välineitä siihen
- En

13. Haluaisitko tukea lapsesi kilpaurheilua enemmän, miten? (voit valita useita)

- Kuljettamalla harjoituksiin
- Kyselemällä urheilijan kuulumisia
- Olemalla paikalla kisoissa/näytöksissä/kenraaleissa
- Kannustamalla ja tsemppaamalla
- Osallistamalla joukkueen toimintaan (mm. varainhankinta, kisamatkoilla/leireillä apuna toimiminen, jojo-toiminta)
- Pitämällä tiiviimmin yhteyttä valmentajiin/joihin
- Muu, mikä?
- Ei mikään näistä

Liite 3: Ohjeistus vanhemmille kasvatuskumppanuus kyselyn täyttämiseen

---

Ohjeistus kasvatuskumppanuus kyselyn täyttämiseen

Olen tekemässä seuralle opinnäytetyön jonka aiheena on jojo-toiminnan kehittäminen kasvatuskumppanuuden näkökulmasta. Opinnäytetyöni tavoitteena on kehittää seuran jojo-toimintaa ja luoda malli kasvatuskumppanuuden toteuttamiseen seurassa.

Oppariin liittyen olen työstänyt kyselyn seuran alaikäisten harrastajien vanhemmille. Harrastejoukkueille ja kilpajoukkueille on erilliset kyselyt. Kyselyssä kartoitetaan kasvatuskumppanuuden toteutumista ja vanhempien osallistumista lapsen harrastukseen seuran joukkueiden toiminnassa tänä vuonna. Kysymykset ovat yksinkertaisia ja kyselyn täyttämiseen aikaa kuluu max. 5 minuuttia. Vastaajien kesken arvotaan seuran tuotepaketti, jos haluat osallistua arvontaan jätä sähköpostiosoitteesi viimeiseen kohtaan! Muutoin kyselyyn vastataan nimettömästi.

Toivon saavani vastauksia mahdollisimman monelta! Vastausaikaa on **su 15.12. klo 00.00 asti**.

Kiitos jo etukäteen avustanne!
Noora Kosola

Linkit kyselyihin

harrastejoukkueet: <https://link.webpolsurveys.com/S/26A8FC6BC93EA689>

kilpajoukkueet: <https://link.webpolsurveys.com/S/6617CDD5B6F12C5B>

Liite 4: Kasvatuskumppanuuden vuosikello joukkueenjohtajille

Kasvatuskumppanuuden vuosikello auttaa Jojoja osallistamaan urheilijoiden vanhempia harrastustoimintaan ja tukemaan urheilijoita entistä paremmin urheilijaksi kasvun prosessissa. Vuosikelloon on nimetty Jojoille tehtäviä kuukausittain kasvatuskumppanuuden toteuttamiseksi TCS Smashissa.

